

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)

den 30 juni 2016*

”Fördragsbrott — Miljö — Europeiska unionens vattenpolitik — Direktiv 2000/60/EG — Övervakning av ekologisk och kemisk status för ytvatten — Förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt”

i mål C-648/13,

angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 258 FEUF, som väckts den 6 december 2013,

Europeiska kommissionen, företrädd av K. Herrmann och E. Manhaeve, båda i egenskap av ombud,

sökande,

mot

Republiken Polen, företrädd av B. Majczyna, K. Majcher och M. Drwięcki, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

meddelar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av ordföranden på tionde avdelningen F. Biltgen, tillika tillförordnad ordförande på sjätte avdelningen, samt domarna M. Berger (referent) och S. Rodin,

generaladvokat: M. Wathelet,

justitiesekreterare: handläggaren M. Aleksejev,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 15 januari 2015,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

* Rättegångsspråk: polska.

Dom

- 1 Europeiska kommissionen har yrkat att domstolen ska fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2.19, 2.20, 2.26 och 2.27, artikel 8.1, artikel 9.2, artikel 10.3 och artikel 11.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, s. 1, och rättelse i EUT L 113, 2006, s. 26), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/32/EG av den 11 mars 2008 (EUT L 81, s. 60) (nedan kallat direktiv 2000/60), samt enligt punkterna 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 och 2.4.1 i direktivets bilaga V och del A punkterna 7.2–7.10 i bilaga VII till detta direktiv, genom att, i strid med direktivets artikel 24, inte alls eller felaktigt ha införlivat dessa bestämmelser.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

- 2 I artikel 2 i direktiv 2000/60, som har rubriken ”Definitioner”, föreskrivs följande i leden 19, 20, 26 och 27:

”...

- 19) *grundvattenstatus*: allmän benämning på statusen hos en grundvattenförekomst, som bestäms av dess kvantitativa status eller dess kemiska status, beroende på vilkendera som är sämst.

- 20) *god grundvattenstatus*: den status som uppnås av en grundvattenförekomst när både dess kvantitativa status och dess kemiska status åtminstone är ’god’.

...

- 26) *kvantitativ status*: ett uttryck för i vilken grad en grundvattenförekomst är påverkad av direkta och indirekta uttag.

- 27) *tillgänglig grundvattenresurs*: det långsiktiga årsgenomsnittet för den totala grundvattenbildningen minus det långsiktiga årliga flöde som krävs för att uppnå de ekologiska kvalitetsmålen för förbundna ytvatten som anges i artikel 4, för att undvika en betydande minskning i den ekologiska statusen hos sådant vatten och för att undvika betydande skada på terrestra ekosystem.

...”

- 3 Under rubriken ”Miljömål” föreskrivs följande i artikel 4 i direktiv 2000/60:

”1. Vid genomförande av de åtgärdsprogram som anges i förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt skall medlemsstaterna

- a) när det gäller ytvatten

- i) genomföra alla åtgärder som är nödvändiga för att förebygga en försämring av statusen i alla ytvattenförekomster, om inte annat följer av tillämpningen av punkterna 6 och 7 och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 8,
- ii) skydda, förbättra och återställa alla ytvattenförekomster om inte annat följer av tillämpningen av punkt iii när det gäller konstgjorda och kraftigt modifierade vattenförekomster i syfte att uppnå en god ytvattenstatus senast 15 år efter detta direktivs ikraftträdande i enlighet med

bestämmelserna i bilaga V, om inte annat följer av tillämpningen av de förlängningar som beslutats i enlighet med punkt 4 och av tillämpningen av punkterna 5, 6 och 7 och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 8,

- iii) skydda och förbättra alla konstgjorda och kraftigt modifierade vattenförekomster i syfte att uppnå en god ekologisk potential och en god kemisk ytvattenstatus senast 15 år efter detta direktivs ikraftträdande i enlighet med bestämmelserna i bilaga V, om inte annat följer av tillämpningen av de förlängningar som beslutats i enlighet med punkt 4 och av tillämpningen av punkterna 5, 6 och 7 och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 8,
- iv) genomföra nödvändiga åtgärder i enlighet med artikel 16.1 och 16.8, i syfte att gradvis minska förorening från prioriterade ämnen och för att utsläpp och spill av prioriterade farliga ämnen skall upphöra eller stegvis elimineras,

utan att det påverkar de relevanta internationella avtal som avses i artikel 1 för de berörda parterna,

b) när det gäller grundvatten

- i) genomföra de åtgärder som är nödvändiga för att förebygga eller begränsa att föroreningar kommer ut i grundvattnet samt att förebygga en försämring av statusen i alla grundvattenförekomster, om inte annat följer av tillämpningen av punkterna 6 och 7 och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 8 i denna artikel och om inte annat följer av tillämpningen av artikel 11.3 j,
- ii) skydda, förbättra och återställa alla grundvattenförekomster, säkerställa en balans mellan uttag och grundvattenbildning i syfte att uppnå en god grundvattenstatus senast 15 år efter detta direktivs ikraftträdande, i enlighet med bestämmelserna i bilaga V, om inte annat följer av tillämpningen av de förlängningar som beslutats i enlighet med punkt 4, och av tillämpningen av punkterna 5, 6 och 7 och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 8 i denna artikel och om inte annat följer av tillämpningen av artikel 11.3 j,
- iii) genomföra de åtgärder som är nödvändiga för att motverka varje eventuell betydande tendens till ökning av koncentrationen av alla föroreningar som orsakas av mänsklig verksamhet för att gradvis minska föroreningen av grundvattnet,

åtgärder för att motverka sådana tendenser skall genomföras i enlighet med artikel 17.2, 17.4 och 17.5 varvid hänsyn skall tas till tillämpliga standarder i den relevanta gemenskapslagstiftningen, om inte annat följer av tillämpningen av punkterna 6 och 7 och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 8,

c) när det gäller skyddade områden

åstadkomma överensstämmelse med alla normer och mål senast 15 år efter tidpunkten för detta direktivs ikraftträdande, om inte annat anges i den gemenskapslagstiftning enligt vilken de enskilda skyddade områdena har fastställts.

2. Om fler än ett av målen enligt punkt 1 avser en viss vattenförekomst, skall det strängaste målet gälla.

3. Medlemsstaterna får definiera en ytvattenförekomst som konstgjord eller kraftigt modifierad när

- a) de förändringar i förekomstens hydromorfologiska egenskaper som vore nödvändiga för att uppnå en god ekologisk status skulle få en betydande negativ inverkan på
 - i) miljön i stort,
 - ii) sjöfart, inklusive hamnanläggningar, eller rekreation,
 - iii) verksamheter för vilka vatten lagras, t.ex. dricksvattenförsörjning, kraftproduktion eller bevattning,
 - iv) vattenreglering, skydd mot översvämning, markdränering, eller
 - v) andra, lika viktiga, hållbara mänskliga utvecklingsverksamheter,

- b) de nyttiga mål som skall uppnås genom de konstgjorda eller förändrade egenskaperna hos vattenförekomsten på grund av teknisk genomförbarhet eller oproportionerligt höga kostnader inte rimligen kan uppnås på något annat sätt som utgör ett bättre alternativ för miljön.

En sådan definition samt skälen för den skall särskilt omnämnas i de förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt som krävs enligt artikel 13 samt ses över vart sjätte år.

4. De tidsfrister som fastställs enligt punkt 1 kan förlängas i syfte att stegvis nå målen för vattenförekomster, under förutsättning att ingen ytterligare försämring av en påverkad vattenförekomsts status äger rum, när samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Medlemsstaterna konstaterar att alla nödvändiga förbättringar av statusen hos vattenförekomsterna inte rimligen kan åstadkommas inom de tidsramar som fastställs i den punkten av åtminstone ett av följande skäl:
- i) Omfattningen av de erforderliga förbättringarna kan av tekniska skäl endast åstadkommas stegvis på ett sätt som spränger tidsramarna.
 - ii) Att slutföra förbättringarna inom tidsramarna skulle bli oproportionerligt kostsamt.
 - iii) Naturliga förhållanden omöjliggör tillräckligt snabb förbättring av vattenförekomstens status.
- b) Förlängningen av tidsfristen, och skälen till detta, anges särskilt och förklaras i den förvaltningsplan för avrinningsdistriktet som krävs enligt artikel 13.
- c) Förlängningarna är begränsade till högst två ytterligare uppdateringar av förvaltningsplanen för avrinningsdistriktet utom i fall där de naturliga förhållandena är sådana att målen inte kan nås inom denna period.
- d) En sammanfattning av de åtgärder som krävs enligt artikel 11 och som anses nödvändiga för att progressivt höja vattenförekomsternas status till den nivå som krävs inom den förlängda tidsfristen, anledningarna till varje betydande försening med genomförandet av dessa åtgärder och den förväntade tidtabellen för deras genomförande återges i förvaltningsplanen för avrinningsdistriktet. En översyn av genomförandet av dessa åtgärder och en sammanfattning av eventuella tilläggsåtgärder skall tas med i uppdaterade versioner av förvaltningsplanen för avrinningsdistriktet.

5. Medlemsstaterna får inrikta sig på att uppnå mindre stränga miljömål än de som krävs enligt punkt 1 för särskilda vattenförekomster när dessa är så påverkade av mänsklig verksamhet, i enlighet med artikel 5.1, eller när deras naturliga tillstånd är sådant att uppnåendet av dessa mål skulle vara omöjligt eller oproportionerligt dyrt och om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) De miljömässiga och samhällsekonomiska behov som sådan mänsklig verksamhet fyller kan inte tillgodoses på något annat sätt som skulle vara ett bättre alternativ för miljön utan att medföra oproportionerliga kostnader.
- b) Medlemsstaterna ser till
- att bästa möjliga ekologiska och kemiska status uppnås för ytvatten med beaktande av de inverknings som inte rimligtvis hade kunnat undvikas på grund av den mänskliga verksamhetens eller föroreningens karaktär,
 - att grundvattnets status som gott vatten förändras så lite som möjligt med beaktande av de inverknings som inte rimligtvis hade kunnat undvikas på grund av den mänskliga verksamhetens eller föroreningens karaktär.
- c) Ingen fortsatt försämring av den påverkade vattenförekomstens status inträffar.

d) Uppställandet av mindre stränga miljömål, och skälen till detta, anges särskilt i den förvaltningsplan för avrinningsdistriktet som krävs enligt artikel 13 och dessa mål ses över vart sjätte år.

6. Tillfällig försämring av vattenförekomsternas status utgör ingen överträdelse av detta direktivs krav om försämringen är ett resultat av omständigheter som orsakas av naturliga skäl eller force majeure och som är exceptionella eller som inte rimligtvis hade kunnat förutses, särskilt extrem översvämning och utdragen torka, eller som är ett resultat av omständigheter till följd av olyckor som inte rimligtvis kunnat förutses, när samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Alla genomförbara åtgärder vidtas för att förebygga ytterligare statusförsämring och för att inte äventyra uppnåendet av detta direktivs mål i andra vattenförekomster som inte påverkas av dessa omständigheter.
- b) Förutsättningarna för att sådana omständigheter som är exceptionella eller som rimligtvis inte hade kunnat förutses skall kunna förklaras föreligga, inbegripet antagande av lämpliga indikatorer, anges i förvaltningsplanen för avrinningsdistriktet.
- c) De åtgärder som skall vidtas under sådana exceptionella omständigheter finns upptagna i åtgärdsprogrammet och kommer inte att äventyra återställandet av vattenförekomstens kvalitet när dessa omständigheter inte längre föreligger.
- d) Effekterna av omständigheter som är exceptionella eller som rimligtvis inte hade kunnat förutses ses över årligen och, med förbehåll för de skäl som anges i punkt 4 a, alla genomförbara åtgärder vidtas i syfte att återställa vattenförekomsten till dess status före effekterna av dessa omständigheter så snart detta rimligen kan genomföras.
- e) En sammanfattning av effekterna av omständigheterna och av de åtgärder som vidtas eller skall vidtas i enlighet med punkterna a och d skall tas med i nästa uppdaterade version av förvaltningsplanen för avrinningsdistriktet.

7. Medlemsstaterna gör sig inte skyldiga till överträdelse av detta direktiv i följande fall:

- om god grundvattenstatus, god ekologisk status eller, i förekommande fall, god ekologisk potential inte uppnås eller försämring av statusen hos en yt- eller grundvattenförekomst inte förebyggs, och detta är en följd av nya modifieringar i en ytvattenförekomsts fysiska karakteristika eller förändringar i nivån hos grundvattenförekomster, eller
- om en försämring från hög status till god status hos en ytvattenförekomst inte förebyggs och detta är en följd av nya hållbara mänskliga utvecklingsverksamheter,

och om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Alla genomförbara åtgärder vidtas för att mildra de negativa konsekvenserna för vattenförekomstens status.
- b) Skälen för ändringarna anges särskilt och förklaras i den förvaltningsplan för avrinningsdistriktet som krävs enligt artikel 13 och målen ses över vart sjätte år.
- c) Skälen för dessa modifieringar eller förändringar är ett allmänintresse av större vikt, och/eller fördelarna för miljön och samhället med att uppnå målen enligt punkt 1 uppväger inte fördelarna med de nya modifieringarna eller förändringarna för människors hälsa, för vidmakthållandet av människors säkerhet eller för en hållbar utveckling.

d) De nyttiga mål som dessa modifieringar eller förändringar av vattenförekomsten skall medföra kan, av tekniska skäl eller på grund av orimliga kostnader, inte uppnås på något annat sätt som skulle vara ett betydligt bättre alternativ för miljön.

8. Vid tillämpning av punkterna 3, 4, 5, 6 och 7 skall en medlemsstat se till att tillämpningen inte permanent hindrar eller äventyrar uppnåendet av detta direktivs mål i andra vattenförekomster inom samma avrinningsdistrikt och att den är förenlig med genomförandet av gemenskapens övriga miljölagstiftning.

9. Åtgärder måste vidtas för att se till att tillämpningen av de nya bestämmelserna, däribland tillämpningen av punkterna 3, 4, 5, 6 och 7, säkerställer åtminstone samma skyddsnivå som den befintliga gemenskapslagstiftningen.”

4 Artikel 8 i direktiv 2000/60 har rubriken ”Övervakning av ytvattenstatus, grundvattenstatus och skyddade områden”. I punkt 1 föreskrivs följande:

”Medlemsstaterna skall se till att det upprättas program för övervakning av vattenstatusen för att upprätta en sammanhållen och heltäckande översikt över vattenstatusen inom varje avrinningsdistrikt enligt följande:

- För ytvatten skall dessa program omfatta
 - i) volym och nivå eller flödeshastighet i den mån det är relevant för den ekologiska och kemiska statusen och den ekologiska potentialen, och
 - ii) den ekologiska och kemiska statusen och den ekologiska potentialen.
- För grundvatten skall dessa program omfatta övervakning av kemisk och kvantitativ status.
- För skyddade områden skall de ovannämnda programmen kompletteras med specifikationerna i den gemenskapslagstiftning enligt vilken de enskilda skyddade områdena upprättades.”

5 Artikel 9.1 och 9.2 i direktiv 2000/60 har följande lydelse:

”1. Medlemsstaterna skall beakta principen om kostnadstäckning för vattentjänster inberäknat miljö- och resurskostnader, med beaktande av den ekonomiska analys som utförs enligt bilaga III och i enlighet framför allt med principen att förorenaren betalar.

Medlemsstaterna skall senast 2010 se till att:

- prispolitiken för vatten ger vattenförbrukarna tillräckliga incitament till effektiv användning av vattenresurserna och att den därigenom bidrar till miljömålen i detta direktiv,
- de olika vattenanvändningsverksamheterna, uppdelade på åtminstone industri, hushåll och jordbruk adekvat bidrar till kostnadstäckningen för vattentjänster, med utgångspunkt i den ekonomiska analys som utförts enligt bilaga III och med beaktande av principen om att förorenaren betalar.

Medlemsstaterna kan härvid beakta kostnadstäckningens sociala, miljömässiga och ekonomiska effekter liksom geografiska och klimatiska förhållanden i den eller de regioner som påverkas.

2. Medlemsstaterna skall i förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikten rapportera om de planerade praktiska åtgärder för att genomföra punkt 1, vilka kommer att bidra till att miljömålen i detta direktiv uppnås samt om de olika vattenanvändningsverksamheternas bidrag till en kostnadstäckning för vattentjänster.”

- 6 I artikel 10 i direktiv 2000/60, som har rubriken ”Kombinerat tillvägagångssätt för punktkällor och diffusa källor” föreskrivs följande:

”1. Medlemsstaterna skall se till att alla utsläpp som avses i punkt 2 till ytvatten regleras i enlighet med det kombinerade tillvägagångssätt som framgår av denna artikel.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa upprättande och/eller genomförande av

- a) utsläppsregleringar som grundas på bästa tillgängliga teknik eller
- b) relevanta gränsvärden för utsläpp eller,
- c) i fall av diffusa konsekvenser, regleringarna inklusive, när det är lämpligt, bästa miljöpraxis,

enligt

- rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar [(EGT L 257, s. 26)],
- rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten för tätbebyggelse [(EGT L 135, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 93)],
- rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket, [(EGT L 375, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 192)],
- de direktiv som har antagits i enlighet med artikel 16 i detta direktiv,
- de direktiv som förtecknas i bilaga IX,
- all annan relevant gemenskapslagstiftning

senast tolv år efter tidpunkten för detta direktivs ikraftträdande, om inte annat anges i den berörda lagstiftningen.

3. Om ett kvalitetsmål eller en kvalitetsnorm, oavsett om det/den har upprättats i enlighet med detta direktiv, i enlighet med de direktiv som förtecknas i bilaga IX eller i enlighet med någon annan gemenskapslagstiftning, uppställer strängare villkor än de som skulle bli resultatet vid tillämpning av punkt 2, skall strängare utsläppsregleringar fastställas.”

- 7 Artikel 11 i direktiv 2000/60 har rubriken ”Åtgärdsprogram”. I punkt 5 föreskrivs följande:

”När övervakningsdata eller andra data indikerar att det är osannolikt att de mål för vattenförekomsten som ställs upp enligt artikel 4 kommer att nås, skall medlemsstaten se till att

- orsakerna till det eventuella misslyckandet undersöks,
- relevanta tillstånd och godkännanden granskas och ses över vid behov,
- övervakningsprogrammen ses över och ändras vid behov, och
- ytterligare åtgärder som kan vara nödvändiga för att nå dessa mål beslutas, bland annat, då så är lämpligt, fastställande av strängare miljökvalitetsnormer i enlighet med förfarandena i bilaga V.

När dessa orsaker är ett resultat av omständigheter som orsakats av naturliga skäl eller force majeure och som är exceptionella eller inte rimligtvis kunnat förutses, särskilt extrem översvämning och utdragen torka, kan medlemsstaten bestämma att ytterligare åtgärder inte är genomförbara, om inte annat föreskrivs i artikel 4.6.”

- 8 I punkterna 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 och 2.4.1 i bilaga V till direktiv 2000/60 föreskrivs följande:

”1.3 Övervakning av ekologisk status och kemisk status för ytvatten Nätet för ytvattenövervakning skall upprättas i enlighet med kraven i artikel 8. Övervakningsnätet skall utformas så att det ger en sammanhängande och heltäckande översikt över den ekologiska och den kemiska statusen inom varje avrinningsområde, och det skall tillåta en klassificering av vattenförekomster i fem klasser i överensstämmelse med de normativa definitionerna i avsnitt 1.2. Medlemsstaterna skall i förvaltningsplanen för avrinningsdistriktet tillhandahålla en eller flera kartor som visar nätet för ytvattenövervakning. På grundval av den karakterisering och bedömning av miljöpåverkan som skall göras enligt artikel 5 och bilaga II skall medlemsstaterna för varje period som en förvaltningsplan för avrinningsdistrikt gäller för utarbeta ett program för kontrollerande övervakning och ett program för operativ övervakning. I en del fall kan medlemsstaterna också behöva utarbeta program för undersökande övervakning. Medlemsstaterna skall övervaka parametrar som indikerar statusen för varje relevant kvalitetsfaktor. I valet av parametrar för biologiska kvalitetsfaktorer skall medlemsstaterna fastställa den lämpliga nivå för artsammansättningar som krävs för att uppnå adekvat tillförlitlighet och noggrannhet i klassificeringen av kvalitetsfaktorerna. Förvaltningsplanen skall innehålla uppskattningar av konfidens- och noggrannhetsnivån för de resultat som erhålls genom övervakningsprogrammen. ...

1.3.4 Övervakningsfrekvens När det gäller perioden med kontrollerande övervakning bör de frekvenser för övervakningen av parametrar för fysikalisk-kemiska kvalitetsfaktorer som anges nedan tillämpas om inte större intervall skulle vara motiverade på grundval av teknisk kunskap och expertutlåtande. Övervakning av biologiska eller hydromorfologiska kvalitetsfaktorer skall ske minst en gång under perioden med kontrollerande övervakning. När det gäller operativ övervakning skall frekvensen för den övervakning som krävs för en parameter vilken som helst fastställas av medlemsstaten så att tillräckliga data föreligger för en tillförlitlig bedömning av statusen för den relevanta kvalitetsfaktorn. Som en riktlinje gäller att övervakningsintervallen inte bör överstiga dem som anges i tabellen nedan såvida inte större intervall är motiverat på grundval av teknisk kunskap och expertutlåtande. Övervakningsfrekvenserna skall väljas så att en godtagbar konfidensnivå och noggrannhet uppnås. Den konfidensnivå och noggrannhet som uppnås med övervakningssystemet skall anges i förvaltningsplanen för avrinningsdistriktet. Övervakningsfrekvenserna skall väljas med hänsyn till parametrarnas föränderlighet på grund av både naturliga och mänskliga förhållanden. Tidpunkten för övervakningen skall väljas så att inverkan av årstidsvariationer på resultatet blir så liten som möjligt, och på så sätt säkerställa att resultaten återspeglar förändringar i vattenförekomsten som beror på förändringar orsakade av mänsklig påverkan. Om så krävs för att nå detta mål skall ytterligare övervakning ske under olika årstider under ett och samma år.

Kvalitetsfaktorer	Floder	Sjöar	Vatten i övergångszon	Kustvatten
Biologiska				
Fytoplankton	6 månader	6 månader	6 månader	6 månader
Andra vattenväxter	3 år	3 år	3 år	3 år
Makroinvertebrater	3 år	3 år	3 år	3 år
Fisk	3 år	3 år	3 år	

Hydromorfologiska				
Kontinuitet	6 år			
Hydrologi	kontinuerligt	1 månad		
Morfologi	6 år	6 år	6 år	6 år
Fysikalisk-kemiska				
Temperaturförhållanden	3 månader	3 månader	3 månader	3 månader
Syresättning	3 månader	3 månader	3 månader	3 månader
Salthalt	3 månader	3 månader	3 månader	
Näringsstatus	3 månader	3 månader	3 månader	3 månader
Försurningsstatus	3 månader	3 månader		
Andra förorenande ämnen	3 månader	3 månader	3 månader	3 månader
Prioriterade ämnen	1 månad	1 månad	1 månad	1 månad

1.3.5 Tilläggskrav för övervakningen av skyddade områden De övervakningsprogram som krävs enligt ovan skall kompletteras för att uppfylla följande kriterier:

Punkter där uttag av dricksvatten sker De ytvattenförekomster som anges i artikel 7 och som ger mer än 100 m³ per dag i genomsnitt skall väljas ut som övervakningsstationer och skall underställas sådan ytterligare övervakning som är nödvändig för att uppfylla kraven i den artikeln. Dessa vattenförekomster skall övervakas med avseende på alla prioriterade ämnen som släpps ut och alla andra ämnen som släpps ut i betydande mängd, vilka kan påverka vattenförekomstens status och vilka regleras enligt bestämmelserna i direktivet om dricksvatten. Övervakning skall ske enligt den frekvens som anges nedan.

Antal förbrukare	Frekvens
< 10 000	4 ggr/år
10 000–30 000	8 ggr/år
> 30 000	12 ggr/år

Livsmiljöer och artskyddsområden Vattenförekomster som utgör sådana områden skall omfattas av det program för operativ övervakning som anges ovan, enligt vilket de på grundval av miljökonsekvensbedömningen och den kontrollerande övervakningen skall identifieras som vattenförekomster som riskerar att inte uppfylla miljömålen enligt artikel 4. Övervakning skall genomföras för att bedöma omfattningen och konsekvenserna av all relevant betydande påverkan på

dess vattenförekomster och, vid behov, för att bedöma vilka förändringar i dessa vattenförekomsternas status som åtgärdsprogrammen medför. Övervakningen skall fortsätta till dess att områdena uppfyller de vattenrelaterade kraven i den lagstiftning enligt vilken de identifierats och målen enligt artikel 4. ...

1.4 Klassificering och redovisning av ekologisk status

1.4.1 Jämförbarhet för biologiska övervakningsresultat

- i) Medlemsstaterna skall upprätta övervakningssystem i syfte att beräkna värdena för de biologiska kvalitetsfaktorer som fastställts för varje ytvattenkategori eller för kraftigt modifierade eller konstgjorda ytvattenförekomster. Vid tillämpningen av nedanstående förfarande på kraftigt modifierade eller konstgjorda vattenförekomster bör hänvisningar till ekologisk status tolkas som hänvisningar till ekologisk potential. I sådana system kan man använda sig av särskilda arter eller grupper av arter som är representativa för den totala kvalitetsfaktorn.
- ii) För att säkerställa att dessa övervakningssystem är jämförbara skall resultaten av medlemsstaternas systemverksamhet redovisas i form av ekologiska kvalitetskvoter för klassificering av ekologisk status. Dessa kvoter skall motsvara förhållandet mellan värdena för de biologiska parametrar som har iakttagits för en viss ytvattenförekomst och värdena för dessa parametrar under de referensförhållanden som är tillämpliga på denna vattenförekomst. Kvoten skall uttryckas som ett numeriskt värde mellan 0 och 1, där hög ekologisk status motsvaras av värden nära ett (1) och dålig ekologisk status motsvaras av värden nära noll (0).
- iii) Varje medlemsstat skall för varje ytvattenkategori dela in skalan för de ekologiska kvalitetskvoterna i övervakningssystemet i fem klasser, från hög till dålig ekologisk status, enligt definitionen i avsnitt 1.2, genom att tilldela varje klassgräns ett numeriskt värde. Värdet för gränsen mellan hög och god status, samt värdet för gränsen mellan god och måttlig status, skall fastställas med hjälp av det interkalibreringsförfarande som beskrivs nedan.
- iv) Kommissionen skall underlätta detta interkalibreringsförfarande för att säkerställa att klassgränserna fastställs i överensstämmelse med de normativa definitionerna i avsnitt 1.2 och att klasserna är jämförbara medlemsstaterna emellan.
- v) Som en del av detta förfarande skall kommissionen underlätta det informationsutbyte mellan medlemsstaterna som gör det möjligt att identifiera ett antal övervakningsstationer i varje ekoregion i gemenskapen; dessa stationer kommer att bilda ett interkalibreringsnät. Nätet skall utgöras av ett urval av övervakningsstationer som valts bland de typer av ytvattenförekomster som finns inom varje ekoregion. För varje typ av ytvattenförekomst som valts skall det i nätverket finnas minst två stationer som motsvarar gränsen mellan de normerande definitionerna hög och god status samt minst två stationer som motsvarar gränsen mellan de normerande definitionerna av god och måttlig status. Övervakningsstationerna skall väljas efter ett expertutlåtande som har sin grund i gemensamma inspektioner och annan tillgänglig information.
- vi) Varje övervakningssystem i medlemsstaterna skall tillämpas på de stationer i interkalibreringsnätet som både ligger i ekoregionen och som utgörs av en sådan typ av ytvattenförekomst för vilken systemet skall tillämpas enligt kraven i detta direktiv. Resultatet av denna tillämpning skall användas för att fastställa de numeriska värdena för de klassgränser som är relevanta i varje medlemsstats övervakningssystem.
- vii) Kommissionen ska utarbeta ett utkast till register över de stationer som ska utgöra interkalibreringsnätet. Det slutgiltiga registret över övervakningsstationer ska fastställas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 21.2.

- viii) Kommissionen och medlemsstaterna skall slutföra interkalibreringen senast 18 månader efter tidpunkten för offentliggörande av det slutgiltiga registret.
- ix) Resultaten av interkalibreringen och de värden som fastställts för klassificeringarna i medlemsstaternas övervakningssystem i enlighet med leden i–viii och som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 21.3 och offentliggöras inom sex månader efter det att interkalibreringen har slutförts.

1.4.2 Redovisning av övervakningsresultat och klassificering av ekologisk status och ekologisk potential

- i) När det gäller ytvattenkategorier skall klassificeringen av ekologisk status för vattenförekomsten anges som det lägsta av värdena för resultaten av den biologiska och fysikalisk-kemiska övervakningen avseende de relevanta kvalitetsfaktorerna vilka har klassificerats enligt första kolumnen i nedanstående tabell. Medlemsstaterna skall för varje avrinningsdistrikt tillhandahålla en karta som visar klassificeringen av ekologisk status för varje vattenförekomst; färgkodad enligt andra kolumnen i nedanstående tabell för att visa klassificeringen av vattenförekomstens ekologiska status.

Klassificering av ekologisk status	Färgkod
Hög	Blå
God	Grön
Måttlig	Gul
Otillfredsställande	Orange
Dålig	Röd

- ii) När det gäller kraftigt modifierade och konstgjorda vattenförekomster skall klassificeringen av ekologisk potential för vattenförekomsten anges som det lägsta av värdena för resultaten av den biologiska och fysikalisk-kemiska övervakningen avseende de relevanta kvalitetsfaktorer vilka har klassificerats enligt första kolumnen i nedanstående tabell. Medlemsstaterna skall för varje avrinningsdistrikt tillhandahålla en karta som visar klassificeringen av ekologisk potential för varje vattenförekomst; färgkodad enligt andra kolumnen i nedanstående tabell när det gäller konstgjorda vattenförekomster och enligt tredje kolumnen i samma tabell när det gäller kraftigt modifierade vattenförekomster.

Klassificering av ekologisk potential	Färgkod	
	Konstgjorda vattenförekomster	kraftigt modifierad vattenförekomster
God och däröver	Lika breda gröna och ljusgrå ränder	Lika breda gröna och mörkgrå ränder
Måttlig	Lika breda gula och ljusgrå ränder	Lika breda gula och mörkgrå ränder
Otillfredsställande	Lika breda orange och ljusgrå ränder	Lika breda orange och mörkgrå ränder
Dålig	Lika breda röda och ljusgrå ränder	Lika breda röda och mörkgrå ränder

- iii) Medlemsstaterna skall också ange, med hjälp av en svart prick på kartan, vilka av de vattenförekomster där god status eller god ekologisk potential inte har kunnat uppnås p.g.a. icke-överensstämmelse med en eller flera av de miljökvalitetsnormer som har fastställts för vattenförekomsten i fråga med avseende på särskilda syntetiska eller icke-syntetiska förorenande ämnen (enligt den ordning för miljökvalitet som har fastställts av medlemsstaten i fråga).

1.4.3 Redovisning av övervakningsresultat och klassificering av kemisk status En vattenförekomst som uppfyller alla de miljökvalitetsnormer som avses i bilaga IX, i artikel 16 och i annan relevant gemenskapslagstiftning där miljökvalitetsnormer fastställs, skall registreras med klassificeringen god kemisk status. Om vattenförekomsten inte uppfyller normerna skall det registreras att den inte uppnår god kemisk status. ...

2.4. Övervakning av grundvattnets kemiska status

2.4.1 Nätet för övervakning av grundvattnet Nätet för övervakning av grundvattnet skall upprättas i enlighet med kraven i artiklarna 7 och 8. Nätet för övervakning skall utformas så att det ger en heltäckande översikt över grundvattnets kemiska status inom varje avrinningsområde och så att långsiktiga uppgående tendenser när det gäller föroreningar som är förorsakade av människor upptäcks. På grundval av den karakterisering och konsekvensbedömning som genomförs i enlighet med artikel 5 och bilaga II skall medlemsstaterna för varje period förvaltningsplanen för avrinningsområdet är tillämplig upprätta ett program för kontrollerande övervakning. Resultaten av detta program skall användas för att upprätta ett operativt övervakningsprogram som skall tillämpas för planens återstående period. Uppskattningar av konfidensnivån och noggrannheten i resultaten från övervakningsprogrammen skall göras i planen. ..."

- 9 Bilaga VII till direktiv 2000/60 har rubriken "Förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt". Punkterna 7.2–7.10 i bilagans del A har följande lydelse:

"A. Förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt skall bestå av följande:

...

- 7.2 En rapport om praktiska åtgärder som vidtagits för att tillämpa principen om återvinning av kostnaderna för vattenanvändning i enlighet med artikel 9.
- 7.3 En sammanfattning av de åtgärder som vidtagits för att uppfylla kraven i artikel 7.

- 7.4 En sammanfattning av regleringar för uttag och uppdämning av vatten, inklusive hänvisning till register och identifiering av de fall där undantag har gjorts enligt artikel 11.3 e.
- 7.5 En sammanfattning av de regleringar som antagits för punktkälleutsläpp och annan verksamhet som inverkar på vattenstatusen i enlighet med bestämmelserna i artikel 11.3 g och 11.3 i.
- 7.6 En identifiering av de fall där direkta utsläpp till grundvattnet har tillåtits i enlighet med bestämmelserna i artikel 11.3 j.
- 7.7 En sammanfattning av de åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 16 om prioriterade ämnen.
- 7.8 En sammanfattning av de åtgärder som vidtagits för att hindra eller minska konsekvenserna av oavsiktliga föroreningsincidenter.
- 7.9 En sammanfattning av de åtgärder som vidtagits enligt artikel 11.5 för vattenförekomster för vilka det är osannolikt att målen i artikel 4 kommer att uppnås.
- 7.10 Uppgifter om kompletterande åtgärder som identifieras som nödvändiga för att uppfylla de miljömål som upprättats.

...”

Polsk rätt

Vattenlagen

- ¹⁰ I artikel 113 i vattenlagen av den 18 juli 2001 (Dz. U. 2001, nr 115, position 1229), i den lydelse som var tillämplig den 28 augusti 2010 (nedan kallad vattenlagen), föreskrivs följande:

”...

4. Registret över skyddade områden innehåller förteckningar över

- 1) områden som har fastställts för uttag av dricksvatten för att säkerställa befolkningens försörjning av dricksvatten,
- 2) områden som har fastställts för skydd av ekonomiskt betydelsefulla vattenlevande djur- eller växtarter.
- 3) vattenförekomster som fastställts som rekreationsvatten, inklusive områden som fastställts som badvatten,
- 4) områden som är känsliga för eutrofiering på grund av föroreningar från stadsbebyggelse,
- 5) områden som är känsliga för föroreningar från jordbruket,
- 6) områden som har fastställts för skydd av livsmiljöer eller arter i enlighet med lagen om naturskydd och för vilka bibehållande eller förbättring av vattenstatusen utgör en viktig faktor för detta skydd.

...”

- ¹¹ I artikel 113a i vattenlagen anges följande:

”...

2. De grundåtgärder som avses i punkt 1 syftar till att uppfylla minimivillkor och avser följande:

...

2) Åtgärder för att genomföra principen om kostnadstäckning för vattentjänster.

...

4. I samband med utarbetandet av det nationella vattenmiljöprogrammet ska det genomföras ekonomiska analyser av vattenanvändningen, vilka beaktar principen om kostnadstäckning av vattentjänster samt långsiktiga prognoser angående det behov som ska tillgodoses när det gäller vattenanvändning i avrinningsdistrikten.

...”

12 I artikel 114 i vattenlagen anges följande:

”1. Förvaltningsplanen för avrinningsdistrikt ska bestå av följande:

- 1) En allmän beskrivning av avrinningsdistriktets kännetecknande egenskaper, vilken bland annat ska innehålla
 - a) en förteckning över ytvattenförekomster med angivande av typ och de fastställda referensvillkoren,
 - b) en förteckning över grundvattenförekomster.
- 2) En sammanfattning av betydande påverkan och effekter på ytvattnets och grundvattnets status orsakade av mänsklig verksamhet.
- 3) En förteckning över sådana skyddade områden som avses i artikel 113.2 punkt 5 med kartangivelse.
- 4) En karta över övervakningsnätverk med angivande av övervakningsprogrammen.
- 5) En förteckning över miljömål som fastställts för vattenförekomsterna och de skyddade områdena.
- 6) En sammanfattning av den ekonomiska analysen av vattenanvändningen.
- 7) En sammanfattning av planerade åtgärder enligt det nationella vattenmiljöprogrammet, vilken främst ska avse medlen för att uppnå de fastställda miljömålen.
- 8) En förteckning över alla mer detaljerade program och förvaltningsplaner för avrinningsdistriktet som handlar om särskilda delavrinningsområden, sektorer, frågor eller vattentyper, tillsammans med en sammanfattning av deras innehåll.
- 9) En sammanfattning av de åtgärder för information till allmänheten och samråd som har vidtagits, resultaten härav och de ändringar i planen som gjorts till följd av detta.
- 10) En förteckning över myndigheter som är behöriga vad gäller förvaltning av avrinningsdistriktet.
- 11) Information om villkoren och förfarandena för att erhålla de uppgifter och referenshandlingar som använts för att utarbeta planen och uppgifterna om det förväntade resultatet av dess genomförande.

...

4. Uppdateringen av förvaltningsplanen för avrinningsdistriktet ska, förutom de uppgifter som angetts i punkt 1, innehålla följande:

- 1) En kortfattad redogörelse för alla ändringar och uppdateringar som gjorts efter offentliggörandet av föregående förvaltningsplan för avrinningsdistriktet.
- 2) En utvärdering av framsteg som gjorts när det gäller uppnåendet av miljömålen, inklusive en redovisning av resultaten av övervakningen under perioden för föregående plan, och en förklaring till varför ett eller flera miljömål inte har uppnåtts.
- 3) En motiverad förklaring till varje åtgärd som planerades i den tidigare versionen av förvaltningsplanen för avrinningsdistriktet och som inte har vidtagits.
- 4) En beskrivning av ytterligare åtgärder som är nödvändiga för att genomföra planen.

...”

13 I artikel 155a i vattenlagen anges följande:

”1. Övervakningen av vatten syftar till att erhålla information om statusen hos ytvatten och grundvatten för att kunna planera förvaltningen av vattnen och utvärderingen av huruvida miljömålen har uppnåtts.

2. Analys och utvärdering av statusen hos ytvatten och grundvatten genomförs inom ramen för den nationella övervakningen av miljön.

3. Den regionala inspektören för miljöskydd ska genomföra analyser av ytvatten med avseende på fysikalisk-kemiska, kemiska och biologiska parametrar.

4. Den nationella hydrologisk-meteorologiska tjänsten ska genomföra analyser av ytvatten med avseende på hydrologiska och morfologiska parametrar.

5. Den nationella hydrogeologiska tjänsten ska analysera och utvärdera grundvattenstatusen med avseende på fysikalisk-kemiska och kvantitativa parametrar.

6. I fall där det föreligger tillräckliga skäl ska den regionala inspektören för miljöskydd, i samförstånd med den nationella hydrogeologiska tjänsten, genomföra kompletterande analyser av grundvatten med avseende på fysikalisk-kemiska parametrar och överlämna, via huvudinspektören för miljöskydd, resultatet av dessa analyser till den nationella hydrogeologiska tjänsten.

7. I fall där det föreligger tillräckliga skäl ska huvudinspektören för miljöskydd, i samförstånd med chefen för den nationella vattenmyndigheten, på grundval av de analysresultat som avses i punkterna 3-6, genomföra en fullständig utvärdering av vattenstatusen i avrinningsdistrikten med beaktande av indelningen i vattenzoner och, när analysernas särskilda karaktär motiverar det, genomföra de analyser som avses i punkt 2.”

Lagen om miljöskydd

- 14 I artikel 25.2 i lagen av den 27 april 2001 om miljöskydd (Dz. U. nr 62, position 627, nedan kallad lagen om miljöskydd) föreskrivs att statens övervakning av miljön utgörs av ett system av åtgärder, utvärdering och diagnostik avseende det ekologiska tillståndet samt insamling, behandling och spridning av information om miljön.
- 15 Enligt artikel 25.3 i denna lag ska statens övervakning av miljön bidra till miljöskyddsåtgärderna genom systematisk information till myndigheterna och allmänheten om
- ”...
- 1) naturresursernas kvalitet, iakttagande av kvalitetsnormer avseende miljön, som definieras i bestämmelser, och de nivåer som avses i artikel 3.28 b och c, samt om de zoner där dessa normer och nivåer överskrids,
 - 2) förändringar av naturresursernas kvalitet och skälen till dessa förändringar, däribland sambandet mellan utsläpp och naturresursernas tillstånd.”

Lagen om naturskydd

- 16 Enligt artikel 112 i lagen av den 14 maj 2013 om naturskydd (konsoliderad version av lagen av den 16 april 2004, Dz. U., 2013, position 627, nedan kallad lagen om naturskydd) innefattar statens övervakning av miljön en övervakning av den biologiska och landskapsmässiga mångfalden.
- 17 I artikel 112.2 föreskrivs att övervakningen av miljön består i att observera och utvärdera tillståndet hos och förändringarna av den biologiska och landskapsmässiga mångfaldens olika beståndsdelar, inklusive de typer av livsmiljöer och arter som är av intresse för Europeiska unionen, och särskilt de typer av livsmiljöer och arter som är prioriterade, samt att undersöka miljöskyddsmetodernas effektivitet.

Förordningen av den 3 oktober 2005

- 18 I miljöministerns förordning av den 3 oktober 2005 om särskilda villkor som hydrologiska och geologiska ingenjörshandlingar ska uppfylla (Dz. U. nr 201, nedan kallad förordningen av den 3 oktober 2005) föreskrivs följande i artikel 2.1 punkt 13 och 2.2:

”1. I denna förordning avses med

...

- 13) Tillgängliga resurser: den kvantitet grundvatten som kan uttas i en zon i jämvikt på fastställda miljövillkor och hydrologiska villkor, utan angivande av en särskild plats eller av tekniska eller ekonomiska villkor för vattenuttaget;

...

2. De tillgängliga resurserna avseende grundvatten i rapportzonen som fastställts i den hydrogeologiska dokumentationen ska göra det möjligt att

- 1) utvärdera graden av utnyttjande av grundvattenresurserna och kvantiteten av tillgängliga reserver eller underskottet av vattenresurser i rapportzonen, inklusive avrinningsområdet och delavrinningsområdet,

- 2) identifiera de möjliga platserna för konstruktion av grundvattenuttag,
- 3) upprätta en rapport rörande resurserna i zonerna med intensiv och koncentrerad exploatering av grundvatten och kontrollera dessa resurser,
- 4) upprätta en hydroekonomisk rapport i syfte att fastställa villkoren för användning av vatten i avrinningsområdet eller delavrinningsområdet.

...”

Förordningen av den 23 juli 2008

- 19 I artikel 2.1 i miljöministerns förordning av den 23 juli 2008 om kriterier och förfaranden för utvärdering av grundvattenstatusen (Dz. U. nr 143, position 896, nedan kallad förordningen av den 23 juli 2008) föreskrivs följande:

”Klassificeringen av grundvattnets status enligt fysikalisk-kemiska parametrar grundar sig på följande fem kvalitetsklasser:

...

- 2) Klass II – vatten av god kvalitet i vilket
 - a) värdena av vissa fysikalisk-kemiska parametrar är höga med anledning av naturliga processer som inträffar i grundvattnet,
 - b) värdena av de fysikalisk-kemiska parametrarna inte indikerar någon påverkan från mänskliga aktiviteter eller indikerar en mycket liten sådan påverkan,

...”

- 20 I artikel 8.2–8.4 i förordningen föreskrivs följande

”2. Utvärderingarna av grundvattnets kvantitativa status görs på sammanhållna förekomster av det berörda grundvattnet.

...

3. Utvärderingen av grundvattnets kvantitativa status görs genom att fastställa omfattningen av reserverna av resurser bestående av sammanhållna grundvattenförekomster och genom att tolka resultaten av kontrollerna rörande situationen avseende grundvattenspegeln.

...

4. Omfattningen av reserverna av grundvattenresurser fastställs genom en jämförelse av det faktiska genomsnittliga uttaget under flera år från platser för uttag av grundvatten, uttryckt i m³/dag, med volymen av de grundvattenreserver som är tillgängliga för användning, uttryckt i m³/dag, vilka bestäms på grundval av de tillgängliga resurser som fastställts för en zon i jämvikt, innehållande en viss sammanhållen grundvattenförekomst. När en viss grundvattenförekomst inte helt omfattas av den rapportzon för vilken de tillgängliga resurserna har fastställts, kan jämförelsen göras på grundval av en beräkning av exploateringen av de projekterade grundvattenresurserna, fram till dess att de tillgängliga resurserna har fastställts för denna vattenförekomst.”

Förordningen av den 20 augusti 2008

- 21 I miljöministrernas förordning av den 20 augusti 2008 om kriterier och förfaranden för klassificering av sammanhållna ytvattenförekomsters status (Dz. U. nr 162, position 1008, nedan kallad förordningen av den 20 augusti 2008) anges följande i del B, punkt XIV, i bilaga 6:

”Klassificering av ytvattenförekomsters ekologiska status och tolkning av resultaten av analyser av indikatorerna avseende vattnets kvalitet utifrån fysikalisk-kemiska, biologiska och hydromorfologiska parametrar

...

B. Tolkning av resultaten av analyser av indikatorerna avseende vattnets kvalitet utifrån fysikalisk-kemiska, biologiska och hydromorfologiska parametrar

...

XIV. Fram till dess att metoder för utvärdering av den ekologiska statusen på grundval av hydromorfologiska parametrar har utvecklats, kan klassificeringen av vattenförekomsters ekologiska status göras utan att dessa parametrar beaktas. I ett sådant fall ska åtgärd 4 inte vidtas och en ytvattenförekomst som uppfyller det kriterium som avses i åtgärd 3, punkt 1, ska hänföras till klass 1 med avseende på ekologisk status.”

- 22 I del B, punkt XV, i bilaga 7 till förordningen av den 20 augusti 2008 föreskrivs följande:

”Klassificering av den ekologiska potentialen hos konstgjorda och kraftigt modifierade ytvattenförekomster och tolkning av analysresultaten avseende indikatorerna rörande vattenkvalitet utifrån fysikalisk-kemiska, biologiska och hydromorfologiska parametrar

...

B. Tolkning av analysresultaten avseende indikatorerna rörande vattenkvalitet utifrån fysikalisk-kemiska, biologiska och hydromorfologiska parametrar

...

XV. Fram till dess att metoder för utvärdering av den ekologiska potentialen på grundval av hydromorfologiska parametrar har utvecklats, kan klassificeringen av den ekologiska potentialen hos vattenförekomsterna göras utan att dessa parametrar beaktas. I ett sådant fall ska åtgärd 2 inte vidtas.”

Förordningen av den 13 maj 2009

- 23 I artikel 5.2 punkt 3 i miljöministrernas förordning av den 13 maj 2009 om metoder för att sköta övervakningen av sammanhållna ytvatten- och grundvattenförekomster (Dz. U. nr 81, position 685, nedan kallad förordningen av den 13 maj 2009) föreskrivs följande:

”Den operationella övervakningen av ytvattenförekomsterna genomförs för följande syften:

...

- 3) fastställa ytvattenförekomsternas status i de zoner som återfinns i den förteckning som avses i artikel 113.4 i vattenlagen ...

...”

24 I bilaga 1 till förordningen av den 13 maj 2009 föreskrivs följande:

”...

2. Kriterier för urval av de ytvattenförekomster som ska omfattas av operationell övervakning:

...

6) klassificering av ytvattenförekomsten bland de vattenförekomster som utgör livsmiljö för fiskar, skaldjur och blötdjur, eller det ömsesidiga beroendeförhållandet mellan vattenförekomsten och de skyddade zoner som avses i artikel 113.4 i vattenlagen ...

...”

25 I ”Anmärkningar till tabell 2”, som återfinns i förordningen av den 13 maj 2009 anges följande:

”...

2) Omfattningen och frekvensen av de analyser, rörande de olika klassificeringsparametrarna, som genomförs vid de mätpunkter för de riktade kontrollerna som inte är belägna i ytvatten som angetts som rekreationsvatten, inklusive områden som fastställts som badvatten, utgörs endast av de indikatorer och frekvenser som anges i de internationella avtal som Republiken Polen är bunden av och i de särskilda bestämmelserna som är i kraft, särskilt de som antagits med tillämpning av artikel 50.1 och 50.2 i vattenlagen ...; i annat fall motsvarar de det som angetts för mätplatserna för operationella kontroller.

...

4) När det konstateras eller har konstaterats att det i en ytvattenförekomst finns en föroreningskälla som kan släppa ut ämnen som är särskilt skadliga för vattenmiljön, särskilt de prioriterade ämnen som avses i tabell 1, i den grupp av kemiska indikatorer som kännetecknar förekomsten av ämnen som är särskilt skadliga för vattenmiljön, eller när resultaten från övervakningsanalysen indikerar att ett av dessa ämnen förekommer i en omfattning som överstiger gränsvärdena, ska analysen vid den mätplats för den operationella övervakningen som är belägen i denna ytvattenförekomst genomföras med inkludering av de ämnen vars förekomst i vattnet har fastställts eller är trolig. I ett sådant fall ska den operationella övervakningen av den berörda vattenförekomsten genomföras årligen för dessa ämnen vid varje mätplats. Frekvensen av kontrollen av de biologiska parametrarna är oförändrad. Frekvensen avseende fastställandet, i en särskild vattenförekomst, av var och en av de ämnen som återfinns i tabell 1, i den grupp av ämnen som är prioriterade på vattenpolitikens område och gruppen av indikatorer avseende andra förorenande ämnen..., kan minskas när de resultat som erhållits vid den första fulla årliga cykeln i den sexåriga planeringscykeln visar att koncentrationen av ett sådant ämne inte överstiger de tillåtna gränsvärdena. En analys av förekomsten av en särskild farlig substans vid en mätplats för den operationella övervakningen behöver eventuellt inte genomföras när samtliga resultat som erhållits vid den mätplatsen under det gångna året inom ramen för den operationella kontrollen visar att detta ämne inte finns i vattnet eller att de åtgärder som avser att förbättra vattnets status inte har genomförts.”

Förordningen av den 18 juni 2009

- 26 I artikel 3.1 i ministerrådets förordning av den 18 juni 2009 om närmare bestämmelser för utarbetande av förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt (Dz. U. nr 106, position 882, nedan kallad förordningen av den 18 juni 2009) föreskrivs följande:

”De detaljerade bestämmelserna om vilka uppgifter som krävs för att upprätta förvaltningsplaner för avrinningsområden innefattar

...

- 2) förteckningarna över vattenförekomster som fastställts i enlighet med artikel 113.2 led 1 i vattenlagen ...,

...

- 7) uppgifter om inre ytvatten- och grundvattenreservoarer med en preliminär uppskattning utförd med beaktande av deras användning för befolkningens dricksvattenförsörjning,

...

- 9) resultaten av undersökningen av effekten av grundvattenförekomsternas nivåförändringar,

...”

- 27 I artikel 3.1 punkt 11 i förordningen av den 18 juni 2009 föreskrivs att de särskilda uppgifter som krävs för att upprätta en förvaltningsplan för avrinningsdistrikt inbegriper en sammanfattning av vilka åtgärder som ingår i det nationella vatten- och miljöprogram som avses i artikel 113b i vattenlagen.

- 28 Artikel 5 i denna förordning har följande lydelse:

”När miljömålen för vattenförekomster och skyddade områden fastställs ska följande krav uppfyllas:

...

- 3) Skälen för att förlänga tidsfristen för att uppnå miljömålen med avseende på ytvatten- och grundvattenförekomster för kommande planeringscykler måste motiveras, med beaktande av ekonomiska, sociala och naturliga aspekter.

...”

Förordningen av den 15 november 2011

- 29 I enlighet med artikel 4.1 i miljöministerns förordning av den 15 november 2011 om metoder för att sköta övervakningen av de sammanhållna ytvatten- och grundvattenförekomsterna (Dz. U. nr 258, position 1550, nedan kallad förordningen av den 15 november 2011), kan ett sätt att övervaka de sammanhållna ytvattenförekomsterna vara att övervaka de skyddade områdena.

- 30 I artikel 5.4 i förordningen av den 15 november 2011 föreskrivs följande:

”Skyddade områden ska övervakas i syfte att

- 1) fastställa de sammanhållna ytvattenförekomsternas status i skyddade områden,

2) fastställa i vilken grad de tilläggskrav som fastställts för dessa områden i skilda bestämmelser iakttas,

...

4) utvärdera förändringen av de sammanhållna ytvattenförekomsternas status i de skyddade områdena ...,

...”

31 Ett av kriterierna för att välja ut de ytvattenförekomster som ska övervakas i samband med övervakningsanalysen är, enligt avsnitt 1, led 7, i bilaga 1 till nämnda förordning, om det finns sammanhållna vattenförekomster i de skyddade områdena som är avsedda att utgöra skydd för livsmiljöer eller arter, för vilka en viktig del av skyddet är att bevara eller förbättra vattenstatusen, såsom avses i artikel 113.4 led 6 i vattenlagen.

32 Enligt avsnitt 2, led 9, i bilaga 1 till förordningen av den 15 november 2011 innebär ett av kriterierna för urval för övervakning i samband med den operationella övervakningen att man, på grundval av en utvärdering av betydelsen av en omfattande mänsklig påverkan på ytvattnets status och på grundval av en övervakningsanalys, ska identifiera de sammanhållna ytvattenförekomster som finns inom de skyddade områden som avses i artikel 113.4 led 6, i vattenlagen och som riskerar att inte uppfylla de miljömässiga målen.

33 I avsnitt V, led 25, i bilaga 2 till nämnda förordning föreskrivs att skyddade områden ska övervakas till dess att områdena uppfyller de krav som ställs i de särskilda bestämmelser enligt vilka de upprättades och uppfyller de miljömål som avses i artiklarna 38d.1, 38d.2 och 38f i vattenlagen.

34 I bilaga 3 till samma förordning definieras omfattningen och frekvensen av de undersökningar som ska göras avseende de olika parametrar som krävs för att klassificera de sammanhållna ytvattenförekomsternas ekologiska och kemiska status, samt omfattningen av de undersökningar som ska göras avseende de olika parametrar som krävs för att klassificera konstgjorda eller kraftigt modifierade sammanhållna ytvattenförekomsternas ekologiska potential och kemiska status, bland annat vad gäller de sammanhållna vattenförekomster som finns i skyddade områden. Tabell 1 i nämnda bilaga 3 innehåller en lista över indikatorer och parametrar som ska undersökas i samband med övervakningsanalysen. Dessa består av:

”a) 22 biologiska indikatorer: fytoplankton (förekomst eller kvantitet, artsammansättning, blomningsfrekvens och blomningsintensitet, biomassa, klorofyll ’a’, fytobentos (förekomst eller kvantitet, artsammansättning), bentiska makrovertebrater (förekomst, artsammansättning, förekomst av känsliga arter, mångfald), makroalger och gömfröiga växter (kvantitet, artsammansättning, mångfald, förekomst av känsliga arter), makrofyter (förekomst eller kvantitet, artsammansättning), fiskfaunan (förekomst eller kvantitet, artsammansättning, livscykel eller åldersstruktur, förekomst av känsliga arter),

b) 3 hydromorfologiska indikatorer, såsom hydrologisk regim (tidvattenmönster), kontinuiteten av bäckar, floder, strömmar, flöden eller kanaler och morfologiska förhållanden,

c) 52 fysikaliskt-kemiska indikatorer: indikatorer som är utmärkande för fysisk status, bland annat termiska förhållanden (vattentemperatur, färg, siktdjup, samtliga uppslammade ämnen), syreförhållanden (upplöst syre, biokemisk syreförbrukning under fem dagar (BOD5), kemisk syreförbrukning (COD) – Mn (permanganatindex), totalt organiskt kol, syremättnadsgrad i procent, kemisk syreförbrukning COD-Cr), salthalt (salthalt, konduktivitet vid 20 °C, upplösta ämnen, sulfater, klorider, kalcium, magnesium, total hårdhet), försurningsstatus (pH), totalt bastal, näringsförhållanden (ammonium, kväve (Kjeldahl), nitratkväve, kvävenitrat, totalt kväve, fosfater PO

⁴⁹ totalt fosfor, kiseldioxid) och särskilda syntetiska och icke-syntetiska förorenande ämnen (formaldehyd, arsenik, barium, bor, sexvärt krom, totalt krom (summan av Cr3 och Cr6), zink, koppar, flyktiga fenoler – fenolindex, mineraloljebaserade kolväten – mineraloljeindex, aluminium, cyanider som kan frigöras, bundna cyanider, molybden, selen, silver, tallium, titan, vanadin, antimon, fluorider, beryllium, kobolt och tenn),

- d) 33 prioriterade ämnen inom vattenpolitikens område, såsom alaklor, antracen, atrazin, bensen, bromerad difenyleter (pentabromdifenyleter; kongener med numren 28, 47, 99, 100, 153 och 154), kadmium och kadmiumföreningar, alkaner i C10-13, klor, klorfenvinfos, klorpyrifos (klorpyrifosetyl), 1,2-dikloretan (EDC), diklormetan, di(2-etylhexyl)ftalat (DEHP), diuron, endosulfan, fluoranten, hexaklorbensen (HCB), hexaklorbutadien (HCBd), hexaklorcyklohexan (HCH), isoproturon, bly och blyföreningar, kvicksilver och kvicksilverföreningar, naftalen, nickel och nickelföreningar, nonylfenol (p-nonylfenol), oktylfenol 4-(1,1',3,3'-tetrametylbutyl)-fenol, pentaklorbensen, pentaklorfenol (PCP), polyaromatiska kolväten (PAH), benzo(a)pyren, benzo(b)fluoranten, benzo(k)fluoranten, benso(g,h,i)perylene, indeno(1,2,3-cd)pyren, simazine, tributyltennföreningar (tributyltenn-kation), triklorbensen (TCB), triklorometan (kloroform), trifluralin, och
- e) 8 andra förorenande ämnen (tetraklormetan, aldrin, dieldrin, endrin, isodrin, DDT – para-para isomer, totalt DDT, trikloretylen (TRI), tetrakloretylen (PER)).”

Det administrativa förfarandet

- ³⁵ Kommissionen skickade den 27 juni 2008 en formell underrättelse till Republiken Polen och angav att det fanns brister i de nationella åtgärderna för införlivande av direktiv 2000/60 som anmälts till kommissionen. Kommissionen gjorde gällande att denna medlemsstat åsidosatt de skyldigheter som följer av artiklarna 2–11, 13, 14 och 24 i detta direktiv samt av bilagorna II–V, VII och VIII till direktivet.
- ³⁶ Republiken Polen svarade på den formella underrättelsen genom en skrivelse av den 22 augusti 2008.
- ³⁷ Republiken Polen anmälde den 7 maj 2009 förordningen av den 23 juli 2008, som utfärdats för att införliva direktiv 2000/60, till kommissionen.
- ³⁸ Den 10 juli samma år anmälde Republiken Polen förordningen av den 18 juni 2009 till kommissionen.
- ³⁹ Republiken Polen anmälde den 6 oktober 2009 tre andra förordningar till kommissionen, nämligen förordningarna av den 20 augusti 2008, den 13 maj 2009 och den 22 juli 2009.
- ⁴⁰ Den 28 juni 2010 skickade kommissionen ett motiverat yttrande till Republiken Polen och anmodade denna medlemsstat att vidta nödvändiga åtgärder för att rätta sig efter yttrandet inom två månader från mottagandet av detsamma. Denna tidsfrist löpte ut den 28 augusti 2010.
- ⁴¹ Kommissionen angav i detta motiverade yttrande att polsk rätt inte säkerställde ett fullständigt och adekvat införlivande av de bestämmelser i direktiv 2000/60 som räknades upp i den formella underrättelsen.
- ⁴² Republiken Polen svarade på detta motiverade yttrande genom en skrivelse av den 24 augusti 2010.
- ⁴³ Införlivandet av direktiv 2000/60 var den 28 september 2010 föremål för diskussioner mellan kommissionens avdelningar och de polska myndigheterna. Arbetsmöten hölls angående detta ämne den 12 oktober 2010 och den 22 mars 2011.

- 44 Den 23 februari 2011, det vill säga efter utgången av den tidsfrist som fastställdes i det motiverade yttrandet, anmälde Republiken Polen lagen av den 5 januari 2011 med ändring av vattenlagen och vissa andra lagar (Dz. U. nr 32, position 159, nedan kallad lagen av den 5 januari 2011) till kommissionen. Lagen trädde i kraft den 18 mars 2011.
- 45 Republiken Polen anmälde dessutom, den 30 november och den 7 december 2011, såsom ett införlivande av direktiv 2000/60, följande förordningar till kommissionen:
- Miljöministrernas förordning av den 9 november 2011 om klassificering av ekologisk status, av ekologisk potential och av sammanhållna ytvatten- och grundvattenförekomsters kemiska status (Dz. U. nr 258, position 1549).
 - Miljöministrernas förordning av den 9 november 2011 om metoderna för klassificering av sammanhållna ytvattenförekomsters status och om miljökvalitetsnormer för prioriterade ämnen (Dz. U. nr 257, position 1545, nedan kallad förordningen av den 9 november 2011 om metoderna för klassificering av sammanhållna ytvattenförekomster).
 - Förordningen av den 15 november 2011.
- 46 Trots att dessa förordningar och lagen av den 5 januari 2011 antogs efter utgången av den tidsfrist som fastställdes i det motiverade yttrandet, närmare bestämt den 28 augusti 2010, beaktades de av kommissionen i den mån de undanröjde de brister som konstaterats tidigare.
- 47 Den 29 mars 2013 anmälde Republiken Polen till kommissionen ministerrådets förordning av den 29 mars 2013 om den exakta omfattningen av utarbetandet av förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt (Dz. U. position 578, nedan kallad förordningen av den 29 mars 2013), vilken trädde i kraft den 20 maj 2013. Kommissionen beaktade denna förordning i den mån den undanröjde de brister som konstaterats tidigare.
- 48 Till följd av de svar som lämnats och de rättsakter som anmälts frånföll kommissionen en del av sina anmärkningar. Kommissionen ansåg dock att situationen vad gällde införlivandet av direktiv 2000/60 fortfarande var otillfredsställande och beslöt därför att väcka förevarande talan.
- 49 Domstolens kansli tillsände parterna den 20 november 2014 en kallelse till förhandlingen den 15 januari 2015. I kallelsen uppmanades kommissionen bland annat att senast den 8 december, på rättegångsspråket och på franska, lägga fram den fullständiga texten av de relevanta nationella bestämmelser som skulle kunna styrka att införlivandet av bestämmelserna i direktiv 2000/60 var inkorrekt eller ofullständigt, vilka var i kraft då den tidsfrist som fastställdes i det motiverade yttrandet löpte ut.
- 50 Kommissionen skickade de begärda handlingarna i en skrivelse av den 3 december 2014. Kommissionen informerade dessutom domstolen om att den i stämningsansökan i förevarande mål inte tog upp det kompletterande motiverade yttrande som den hade skickat till Republiken Polen den 28 februari 2012 (nedan kallat det kompletterande motiverade yttrandet). I det kompletterande motiverade yttrandet anmodades Republiken Polen att vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter inom en månad från mottagandet av detta yttrande. Yttrandet mottogs samma dag, den 28 februari 2012.
- 51 Efter att ha granskat förordningen av den 15 november 2011 konstaterade kommissionen, i det kompletterande motiverade yttrandet, förutom de anmärkningar som framförts i det motiverade yttrandet av den 28 juni 2010, att artikel 8.1 första strecksatsen, i) och 2, i direktiv 2000/60 samt punkterna 1.1 och 1.3 i bilaga V till detta direktiv hade införlivats på ett felaktigt sätt.

- 52 Till följd av de förklaringar Republiken Polen lämnade den 28 mars 2012, i svaret på det kompletterande motiverade yttrandet, beslutade kommissionen att inte ta upp den anmärkning som gjorts gällande i nämnda yttrande inför domstolen.

Prövning av talan

Den tidsfrist som fastställdes i det kompletterande motiverade yttrandet

- 53 Under förhandlingen påpekade Republiken Polen att domstolen i förevarande mål ska undersöka om det påstådda fördragsbrottet var för handen vid den tidpunkt då den tidsfrist som fastställdes i det kompletterande motiverade yttrandet löpte ut, det vill säga den 28 mars 2012, och inte när den tidsfrist som angavs i det ursprungliga motiverade yttrandet löpte ut. Detta gäller alla anmärkningar och inte endast den som framfördes i det kompletterande motiverade yttrandet.
- 54 Kommissionen har påpekat att den, till följd av de förklaringar som lämnats av Republiken Polen i svaret på det kompletterande motiverade yttrandet, beslutat att inte ta upp just den anmärkning som gjordes gällande i nämnda yttrande inför domstolen. Det är därför denna anmärkning inte finns med i kommissionens stämningsansökan.
- 55 Domstolen konstaterar i detta hänseende att kommissionen skickat det kompletterande motiverade yttrandet till Republiken Polen, och däri fastställt ett annat datum än det som fastställdes i det motiverade yttrandet av den 28 juni 2010 inom vilket denna medlemsstat skulle ha uppfyllt sina skyldigheter enligt direktiv 2000/60.
- 56 Det framgår emellertid av lydelsen av det kompletterande motiverade yttrandet att detta avsåg en enda väl avgränsad anmärkning, skild från de anmärkningar som gjordes gällande i det motiverade yttrandet av den 28 juni 2010, och att den tidsfrist som fastställdes av kommissionen i det kompletterande motiverade yttrandet uteslutande och oupplösligt var knuten till denna anmärkning, utan att detta påverkade den tidsfrist som fastställdes i det motiverade yttrandet av den 28 juni 2010.
- 57 Eftersom den anmärkning som gjorts gällande i det kompletterande motiverade yttrandet inte är föremål för denna talan, ska förekomsten av ett fördragsbrott, i detta fall, bedömas mot bakgrund av den situation som rådde i medlemsstaten vid utgången av den tidsfrist som angavs i det ursprungliga motiverade yttrandet, det vill säga den 28 augusti 2010.

Den första anmärkningen: Ofullständigt och felaktigt införlivande av definitionerna i artikel 2.19, 2.20, 2.26 och 2.27 i direktiv 2000/60

Parternas argument

- 58 Genom sin första anmärkning har kommissionen gjort gällande att vissa av definitionerna i artikel 2 i direktiv 2000/60 inte införlivats med nationell rätt. Kommissionen anser att definitionerna i leden 19, 20, 26 och 27 i artikel 2 bör återges ordagrant i de nationella rättsakter genom vilka direktivet införlivas, för att säkerställa att direktivet tillämpas korrekt i den berörda medlemsstaten.
- 59 När det gäller definitionerna av "grundvattenstatus", "god grundvattenstatus" och "kvantitativ status" i artikel 2.19, 2.20 och 2.26 i direktiv 2000/60, har kommissionen påpekat att Republiken Polen under det administrativa förfarandet inte bestritt anmärkningen att dessa definitioner inte införlivats på ett tydligt sätt och att medlemsstaten angett att den "gjorde sitt bästa för att åtgärda denna brist genom att införa lämpliga definitioner i lagtexterna eller i deras genomförandebestämmelser".

- 60 Vad mer specifikt avser definitionen av uttrycket "grundvattenstatus" har kommissionen gjort gällande att det visserligen stämmer att det genom förordningen av den 23 juli 2008 infördes definitioner av uttrycken "god kemisk grundvattenstatus" och "god kvantitativ status", men att det saknas en definition av uttrycket "grundvattenstatus". Denna sistnämnda definition är absolut nödvändig för att korrekt införliva och tillämpa artikel 8 i direktiv 2000/60 jämförd med punkt 2.5 i bilaga V till direktivet. Införlivandet av nämnda definition är särskilt viktigt för kravet att grundvattenstatusen ska bestämmas av dess kvantitativa status eller dess kemiska status, beroende på vilkendera som är sämst.
- 61 Kommissionen anser att definitionen av uttrycket "god grundvattenstatus" inte har införlivats på ett korrekt sätt genom artikel 2.1 i förordningen av den 23 juli 2008, eftersom det i artikeln föreskrivs att klass II omfattar vatten i vilket, för det första, vissa fysikaliskt-kemiska egenskaper har ett högt värde på grund av de naturliga processer som sker i grundvattnet och, för det andra, de fysikaliskt-kemiska egenskaperna inte utvisar någon mänsklig påverkan eller en mycket låg sådan.
- 62 Enligt kommissionen föreskrivs emellertid i artikel 2.20 i direktiv 2000/60 med stor tydlighet att "god grundvattenstatus" är den status som uppnås av en grundvattenförekomst när både dess kvantitativa status och dess kemiska status åtminstone är "god". Den definition som finns i förordningen av den 23 juli 2008, som endast avser vattnets fysikaliskt-kemiska egenskaper och inte vattnets kvantitativa status, motsvarar således inte den vidare innebörden av definitionen i direktivet.
- 63 Definitionen av "god grundvattenstatus" är emellertid grundläggande för att säkerställa ett korrekt införlivande och tillämpningen av den skyldighet som föreskrivs i artikel 4.1b ii) i direktiv 2000/60, i vilken det stadgas att medlemsstaterna är skyldiga att uppnå en god grundvattenstatus. Kommissionen anser att införlivandet av nämnda definition även är grundläggande för tillämpningen av undantagen från denna skyldighet, det vill säga för det undantag som föreskrivs i artikel 4.5 i direktiv 2000/60 och som medger att mindre stränga miljömål uppnås eller det undantag som föreskrivs i artikel 4.7 i direktivet och som medger att nya modifieringar eller förändringar i nivån hos grundvattenförekomster införs. Om uttrycket "god grundvattenstatus" inte definieras är det inte möjligt att införa undantag från nämnda definition utan risk för att miljömålen inte uppfylls.
- 64 I artikel 2.26 i direktiv 2000/60 har uttrycket "kvantitativ status" definierats som "ett uttryck för i vilken grad en grundvattenförekomst är påverkad av direkta och indirekta uttag". Kommissionen har gjort gällande att artikel 8 i förordningen av den 23 juli 2008 inte innebär ett korrekt införlivande av denna definition. I denna artikel 8.2 föreskrivs att "en utvärdering av grundvattnets kvantitativa status görs på sammanhållna grundvattenförekomster", medan det i artikel 8.3 föreskrivs att "en utvärdering av grundvattnets kvantitativa status görs genom att fastställa storleken av reserven av den sammanhållna grundvattenresursen och genom att tolka resultaten av de kontroller som rör grundvattenspegeln's läge".
- 65 Enligt kommissionen hänvisar dessa bestämmelser i polsk rätt varken till direkta eller indirekta uttag eller till deras påverkan på grundvattenförekomsten. Definitionen av "kvantitativ status" är emellertid grundläggande för att säkerställa ett korrekt införlivande och tillämpningen av de krav som finns i artikel 8 i direktiv 2000/60 jämförd med bilaga V till direktivet, såväl när det gäller klassificeringen av vattnets kvantitativa status som när det gäller övervakningen av denna status, i enlighet med punkterna 2.1 och 2.2 i nämnda bilaga.
- 66 När det gäller den definition av uttrycket "tillgänglig grundvattenresurs" som finns i artikel 2.27 i direktiv 2000/60, har kommissionen påpekat att Republiken Polen i sitt svar på det motiverade yttrandet bekräftade att detta uttryck inte förekommer ordagrant i den polska lagstiftningen. Artikel 2.1 punkt 13 i förordningen av den 3 oktober 2005 innehåller uttrycket "tillgänglig vattenresurs", vilket definieras som "den mängd grundvatten som kan tas ut i ett område i balans under bestämda miljömässiga och hydrologiska förhållanden, utan angivande av en särskild plats eller av tekniska eller ekonomiska villkor för vattenuttaget".

- 67 Enligt kommissionen framgår det dock klart av analysen av den polska rättsordningen att polsk rätt inte innehåller någon del av den definition som finns i artikel 2.27 i direktiv 2000/60.
- 68 Det finns inte heller något samband mellan uttrycket ”tillgänglig grundvattenresurs” i direktiv 2000/60 och det uttryck som finns i förordningen av den 3 oktober 2005, det vill säga ”vattenuttag”. Det första uttrycket motsvarar nämligen naturliga processer utan mänsklig inverkan. En sådan inverkan, som karakteriserar vattenuttaget, omfattas av artikel 2.28 i detta direktiv. Kommissionen har gjort gällande att definitionen av uttrycket ”tillgänglig grundvattenresurs”, i artikel 2.27 i nämnda direktiv, dessutom hänvisar till den skyldighet att övervaka som avses i punkt 2.2.1 i bilaga V till direktivet, som rör såväl naturliga processer som processer som utlösts av människor. Om det inte gjordes någon åtskillnad mellan dessa två kategorier skulle det finnas en risk för att konsekvenserna av mänsklig inverkan inte omfattades. Det skulle därmed bli svårt att på lämpligt sätt fastställa vilka åtgärder som bör vidtas för att säkerställa en god vattenstatus i enlighet med artikel 4 i direktiv 2000/60.
- 69 Enligt kommissionen är nämnda uttryck i direktiv 2000/60 emellertid grundläggande för ett korrekt införlivande och tillämpningen av artikel 8 jämförd med bilaga V i detta direktiv, särskilt för att göra en korrekt klassificering av vattenstatusen, i enlighet med punkt 1.4 i bilaga V till direktivet, och en korrekt övervakning av grundvattnets kvantitativa status, såsom föreskrivs i punkt 2.2 i bilaga V till direktivet.
- 70 När det gäller den första anmärkningen har Republiken Polen inledningsvis erinrat om domstolens fasta praxis, enligt vilken införlivandet med nationell rätt av ett direktiv inte nödvändigtvis kräver att dess bestämmelser återges formellt och ordagrant i en uttrycklig och specifik lagregel, utan det kan vara tillräckligt att det finns en allmän rättslig ram, om det därigenom på ett effektivt sätt säkerställs att direktivet tillämpas fullt ut på ett tillräckligt klart och precist sätt.
- 71 Republiken Polen har gjort gällande att kommissionen inte har angett något skäl som visar att medlemsstaterna är skyldiga att ordagrant införliva de begrepp som definieras i artikel 2.19, 2.20, 2.26 och 2.27 i direktiv 2000/60 och den har inte heller preciserat hur ett bristande införlivande av dessa definitioner skulle kunna hindra att målen med nämnda direktiv uppnås. Dessutom, även om kommissionen har påmint om det samband som finns mellan nämnda definitioner och de materiella bestämmelserna i direktiv 2000/60, har institutionen ingalunda ifrågasatt att dessa materiella bestämmelser har införlivats på ett relevant sätt.
- 72 Republiken Polen har i övrigt påpekat att de definitioner som enligt kommissionen inte har införlivats förekommer i förslaget till omarbetning av vattenlagen och vissa andra lagar.

Domstolens bedömning

- 73 När det gäller Republiken Polens argument, att en medlemsstat inte är skyldig att ordagrant införliva de definitioner som föreskrivs i direktiv 2000/60, kan det påpekas att införlivandet av ett direktiv med nationell rätt enligt fast rättspraxis förvisso inte nödvändigtvis kräver att dess bestämmelser återges formellt och ordagrant i en uttrycklig och specifik lagregel, utan det kan vara tillräckligt att det finns en allmän rättslig ram, om det därigenom på ett effektivt sätt säkerställs att direktivet tillämpas fullt ut på ett tillräckligt klart och precist sätt (se dom kommissionen/Polen, C-281/11, EU:C:2013:855, punkt 60 och där angiven rättspraxis).
- 74 I förevarande fall kan det dock konstateras att Republiken Polen inte har kunnat precisera vilka konkreta nationella bestämmelser som visar att de materiella bestämmelserna i direktiv 2000/60, vilka grundar sig på de omtvistade definitionerna, har införlivats korrekt. Det framgår således inte av den polska lagstiftningen att det är säkerställt att direktiv 2000/60 tillämpas fullt ut på ett tillräckligt klart och precist sätt.

- 75 Nämnda definitioner fungerar som en garanti för att de skyldigheter som åligger medlemsstaterna enligt de materiella bestämmelserna i direktiv 2000/60 ska kunna införlivas korrekt. I detta syfte är det väsentligt att en medlemsstat som avstår från att införliva definitionerna direkt beaktar dem på ett riktigt sätt när den införlivar de materiella bestämmelser där de definierade uttrycken används.
- 76 När det gäller uttrycket "grundvattenstatus" i artikel 2.19 i direktiv 2000/60, kan det konstateras att det genom förordningen av den 23 juli 2008 införs definitioner av uttrycken "god kemisk grundvattenstatus" i artikel 2.25 i direktivet, och "god kvantitativ status" i artikel 2.28 och i punkt 2.1.2 i bilaga V till direktivet, men inte någon definition av uttrycket "grundvattenstatus". Denna sistnämnda definition är dock grundläggande för att korrekt införliva och korrekt tillämpa artikel 8 i direktiv 2000/60 jämförd med punkt 2.5 i bilaga V till detta direktiv, eftersom grundvattnets status bestäms av dess kvantitativa status eller dess kemiska status, beroende på vilkendera som är sämst.
- 77 Det följer för övrigt inte av någon annan polsk rättsakt att nämnda definition har införlivats med polsk rätt. Detta konstaterande har Republiken Polen inte bestritt, vare sig i sina skriftliga yttranden eller under förhandlingen, under vilken denna medlemsstat nöjde sig med att påstå att det, i praktiken, inte fanns någon tvekan om de berörda definitionernas tillämpningsområde och att alla de materiella bestämmelserna hade genomförts på ett korrekt sätt.
- 78 I detta avseende erinrar domstolen om att det av fast rättspraxis framgår att bestämmelserna i ett direktiv ska genomföras med otvetydigt bindande verkan samt på ett sådant tillräckligt specifikt, precist och klart sätt att kravet på rättssäkerhet är uppfyllt (se, bland annat, dom kommissionen/Polen, C-281/11, EU:C:2013:855, punkt 101 och där angiven rättspraxis).
- 79 Administrativ praxis, som till sin art är sådan att den kan ändras av myndigheten efter eget gottfinnande och som inte offentliggörs i tillräcklig utsträckning, kan inte anses som ett korrekt fullgörande av en skyldighet att införliva ett direktiv. En direktivkonform tolkning av bestämmelser i nationell rätt av nationella domstolar är inte heller i sig så klar och precis att den uppfyller kravet på rättssäkerhet (se, bland annat, dom kommissionen/Polen, C-281/11, EU:C:2013:855, punkt 105 och där angiven rättspraxis).
- 80 När det gäller definitionen av uttrycket "god grundvattenstatus", i artikel 2.20 i direktiv 2000/60, föreskrivs det i artikel 2.1 i förordningen av den 23 juli 2008 att vatten av god kvalitet i klass II ska definieras som vatten i vilket, för det första, värdena av vissa fysikaliskt-kemiska parametrar är höga på grund av naturliga processer som sker i grundvatten och, för det andra, att värdena av fysikaliskt-kemiska parametrar inte påvisar någon mänsklig inverkan eller en mycket låg sådan inverkan.
- 81 För det första anges uttryckligen i artikel 2.20 i direktiv 2000/60 att en god grundvattenstatus är den status som uppnås av en grundvattenförekomst när både dess kvantitativa status och dess kemiska status åtminstone är "god". Den definition som finns i förordningen av den 23 juli 2008 avser dock endast de fysikaliskt-kemiska egenskaperna och motsvarar således inte den mycket vidare innebörden av definitionen i nämnda direktiv.
- 82 För det andra är definitionen av "god grundvattenstatus" väsentlig för att säkerställa ett korrekt införlivande och tillämpningen av den grundläggande skyldigheten i artikel 4.1 b ii) i direktiv 2000/60, enligt vilken medlemsstaterna är skyldiga att uppnå en god grundvattenstatus. Införlivandet av definitionen i artikel 2.20 i direktivet är även väsentlig för att kunna tillämpa undantagen från skyldigheten att uppnå en god grundvattenstatus, det vill säga det undantag som föreskrivs i artikel 4.5 i direktiv 2000/60 vilket medger att mindre stränga miljömål uppnås eller det undantag som föreskrivs i artikel 4.7 i direktivet vilket medger att nya modifieringar eller förändringar i nivån hos grundvattenförekomster införs. Utan att fastställa vad som är en god grundvattenstatus är det inte möjligt att införa undantag i detta hänseende utan risk för att miljömålen inte uppnås.

- 83 När det gäller uttrycket "kvantitativ status" i artikel 2.26 i direktiv 2000/60, kan det påpekas att det i artikel 8.2 i förordningen av den 23 juli 2008 föreskrivs att "en utvärdering av grundvattnets kvantitativa status görs på sammanhållna grundvattenförekomster", medan det i nämnda artikel 8.3 föreskrivs att "en utvärdering av grundvattnets kvantitativa status görs genom att fastställa storleken av reserven av den sammanhållna grundvattenresursen och genom att tolka resultaten av de kontroller som rör grundvattenspegelns läge".
- 84 Dessa nationella bestämmelser införlivar emellertid inte på ett korrekt sätt definitionen av "kvantitativ status" i direktiv 2000/60, i den mån det i artikel 2.26 i direktivet anges att den kvantitativa statusen är ett uttryck för i vilken grad en grundvattenförekomst påverkas av direkta och indirekta uttag. Bestämmelserna i polsk rätt hänvisar dock varken till direkta eller indirekta uttag eller till deras påverkan på grundvattenförekomsten. Definitionen av "kvantitativ status" är emellertid väsentlig för att säkerställa ett korrekt införlivande och en korrekt tillämpning av de krav som ställs i artikel 8 i direktiv 2000/60 jämförd med bilaga V till detta direktiv, såväl inom området för klassificering av vattnets kvantitativa status, enligt punkt 2.1 i denna bilaga, som inom området för övervakning av denna status, enligt punkt 2.2 i nämnda bilaga. Följaktligen har denna definition inte införlivats korrekt med polsk rätt.
- 85 När det gäller uttrycket "tillgänglig grundvattenresurs" i artikel 2.27 i direktiv 2000/60, vars definition karakteriseras av en viss komplexitet, kan det påpekas att Republiken Polen har gjort gällande att det i artikel 2.1 punkt 13 i förordningen av den 3 oktober 2005, i enlighet med etablerad praxis och en terminologi som är utmärkande för polsk rätt, används det likvärdiga uttrycket "vattenresurs som är tillgänglig" ("zasoby dyspozycyjne wody"). Denna medlemsstat har preciserat att detta uttryck avser den mängd grundvatten som kan tas ut i ett område i balans under bestämda miljömässiga och hydrologiska förhållanden, utan angivande av en särskild plats eller av tekniska eller ekonomiska villkor för vattenuttaget
- 86 Republiken Polen har dessutom anfört att definitionen i artikel 8.4 i förordningen av den 23 juli 2008, genom att den föreskriver att "storleken av reserven av grundvattenresursen bestäms genom en jämförelse mellan det faktiska genomsnittliga grundvattenuttaget under flera år, uttryckt i m³/dag, och den volym av grundvattenreserven som är tillgänglig för användning, uttryckt i m³/dag, bestämda på grundval av de tillgängliga resurser som fastställts för ett område i balans och som innehåller en given sammanhållen förekomst av grundvatten", ska tolkas i enlighet med artikel 2.1 punkt 13 i förordningen av den 3 oktober 2005. Slutligen bör artikel 38.3 i vattenlagen och artikel 97.1 och 97.2 i lagen om miljöskydd beaktas.
- 87 Såsom redan konstaterats i punkt 78 ovan, framgår det av fast rättspraxis att bestämmelserna i ett direktiv ska genomföras med otvetydigt bindande verkan samt på ett sådant tillräckligt specifikt, precist och klart sätt att kravet på rättssäkerhet är uppfyllt (se, bland annat, dom kommissionen/Polen, C-281/11, EU:C:2013:855, punkt 101 och där angiven rättspraxis).
- 88 Domstolen framhåller att en tolkning av en nationell bestämmelse om vattenskydd som görs i enlighet med spridda bestämmelser i flera olika lagar vilka, dessutom, vid en första anblick, inte avser vattenskydd, inte uppfyller dessa krav.
- 89 Det framgår för övrigt av analysen av de relevanta bestämmelserna i den polska lagstiftningen att inte någon del av definitionen i artikel 2 led 27 i direktiv 2000/60 förekommer i polsk rätt. I polsk rätt hänvisas nämligen varken till det långsiktiga årsgenomsnittet för den totala grundvattenbildningen minus det långsiktiga årliga flöde som krävs, till kravet att uppnå de ekologiska kvalitetsmålen för förbundna ytvatten som anges i artikel 4 i direktivet eller till kravet att undvika en betydande minskning i den ekologiska statusen hos sådant vatten och undvika betydande skada på terrestra ekosystem.

- 90 Slutligen finns det, såsom kommissionen har gjort gällande, inte något samband mellan uttrycket "tillgänglig grundvattenresurs" och uttrycket "vattenuttag". Det första uttrycket avser naturliga processer i och med att definitionen i direktiv 2000/60 hänvisar till ett tillstånd av naturlig balans, nämligen omfattningen av den totala grundvattenbildningen minus omfattningen av flödet, utan någon mänsklig inverkan. Nämda inverkan, som utmärker vattenuttaget, omfattas av artikel 2.28 i detta direktiv. Det ska tilläggas att definitionen i artikel 2.27 i nämnda direktiv indirekt hänvisar till den övervakningsskyldighet som avses i punkt 2.2.1 i bilaga V till samma direktiv, vilken avser såväl de naturliga processerna som de processer som utlösts av människor. Om det inte gjordes någon åtskillnad mellan dessa två kategorier skulle det finnas en risk för att konsekvenserna av mänsklig inverkan inte omfattades. Det skulle därmed bli svårt att på lämpligt sätt fastställa vilka åtgärder som bör vidtas för att säkerställa en god vattenstatus i enlighet med artikel 4 i direktiv 2000/60.
- 91 Av ovanstående framgår att de definitioner som finns i artikel 2.19, 2.20, 2.26 och 2.27 i direktiv 2000/60 inte återfanns i den relevanta lagstiftning som var i kraft när den tidsfrist som angavs i det motiverade yttrandet löpte ut och att denna underlåtenhet att införliva direktivet kan förhindra att de mål som eftersträvas därmed uppnås.
- 92 Det ska i detta hänseende påpekas att kommissionen, i sina inlagor, har preciserat vilka konsekvenser det får att inte alls eller felaktigt införliva de definitioner som finns i artikel 2.19, 2.20, 2.26 och 2.27 i direktiv 2000/60 för möjligheten att införliva direktivets materiella bestämmelser på ett korrekt sätt och, särskilt, hur detta påverkar möjligheterna att uppnå direktivets mål.
- 93 Tvärtemot vad Republiken Polen har gjort gällande är det således inte nödvändigt att kommissionen, utöver den anmärkning som avser felaktigt införlivande av nämnda definitioner i artikel 2 i direktivet, även framför anmärkningar som avser att var och en av de materiella bestämmelser i direktiv 2000/60 som innehåller eller hänvisar till de omtvistade definitionerna har införlivats felaktigt.
- 94 När det gäller definitionerna av uttrycken "grundvattenstatus", "god grundvattenstatus" och "kvantitativ status" i artikel 2.19, 2.20 och 2.26 i direktiv 2000/60, erinrar domstolen om att Republiken Polen under det administrativa förfarandet inte bestred att dessa definitioner inte hade införlivats. Republiken Polen anförde tvärtom att medlemsstaten gjorde sitt bästa för att avhjälpa denna brist genom att införa lämpliga definitioner i lagtexterna eller i efterföljande genomförandebestämmelser.
- 95 Domstolen finner mot denna bakgrund att talan ska bifallas såvitt avser den första anmärkningen, som avser att definitionerna i artikel 2.19, 2.20, 2.26 och 2.27 i direktiv 2000/60 inte alls har införlivats eller inte har införlivats korrekt.

Den andra anmärkningen: Felaktigt införlivande av artikel 8.1 i direktiv 2000/60, när det gäller övervakning av skyddade områden

Parternas argument

- 96 Kommissionen har påpekat att medlemsstaterna i artikel 8.1 i direktiv 2000/60 åläggs att övervaka statusen för ytvatten, grundvatten och skyddade områden genom att upprätta och tillämpa övervakningsprogram.
- 97 När det gäller skyddade områden anges i tredje strecksatsen i denna bestämmelse att övervakningsprogrammen ska kompletteras med specifikationerna i den unionslagstiftning enligt vilken de enskilda skyddade områdena upprättades. Kommissionen har gjort gällande att sådana uppgifter visserligen finns i de relevanta polska bestämmelserna vad avser badvatten och vatten som utnyttjas för uttag av dricksvatten, men att det saknas relevanta krav som motsvarar specifikationerna för områden som inrättats i enlighet med rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 1992, s.7; svensk specialutgåva,

område 15, volym 11, s. 114) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 2010, s. 7), det vill säga Natura 2000-områden. När det gäller skyddade områden har de tilläggskrav för övervakning som föreskrivs i punkt 1.3.5 i bilaga V till direktiv 2000/60 inte heller införlivats i den polska rättsordningen.

- 98 Kommissionen har gjort gällande att Republiken Polen, i sitt svar på det motiverade yttrandet, medgav att artikel 8.1 i direktiv 2000/60 inte hade införlivats på ett korrekt sätt och angav att ändringen av förordningen av den 13 maj 2009 skulle säkerställa ett korrekt införlivande av denna bestämmelse.
- 99 Analysen av de polska bestämmelserna, genom vilka övervakningsprogrammen för Natura 2000-områden infördes, visar att, även om vissa kemiska substanser, som till exempel järn och koppar, ska övervakas vid en operativ övervakning, är det inte möjligt att genom en övervakning av dessa substanser konstatera någon påverkan på övervakningen av vattnet i dessa skyddade områden. Det har i polsk lagstiftning inte fastställts några faktorer som gör det möjligt att bestämma en status för bevarande av arter och livsmiljöer med anknytning till vatten. Det kan inte anses att de polska bestämmelserna korrekt införlivar kravet på att komplettera övervakningsprogrammen med de specifikationer som finns i den unionslagstiftning enligt vilken de nämnda områdena upprättades, när det gäller områden som upprättats i enlighet med direktiv 92/43 och direktiv 2009/147.
- 100 Kommissionen har betonat att nämnda program för övervakning av vattenstatus, vilka föreskrivs i artikel 8 i direktiv 2000/60, ska möjliggöra en insamling av uppgifter i syfte att uppnå en god vattenstatus i skyddade områden samtidigt som de krav som följer av den lagstiftning enligt vilken dessa områden upprättades ska beaktas. Det övervakningsprogram som avses i artikel 8.1 tredje strecksatsen i direktiv 2000/60 ska således säkerställa övervakningen av parametrar som rör vattnets status, vilka är strukturella och funktionella indikatorer, eller vilka har en påverkan på bedömningen av utsikterna att skydda arter och naturliga miljöer som dessa områden har upprättats för att skydda.
- 101 Republiken Polen har i huvudsak gjort gällande att artikel 8.1 tredje strecksatsen i direktiv 2000/60 har införlivats genom en nationell övervakning av miljön, enligt bland annat artikel 25.2 i lagen om miljöskydd och artikel 112 i lagen om naturskydd, genom en övervakning i Natura 2000-områden i enlighet med uppdragsplaner för skydd, och genom artikel 5.4 punkt 2 i förordningen av den 15 november 2011.
- 102 Omfattningen av den övervakning som fastställs i aktivitetsplanerna för skydd och uppdragsplanerna för skydd avser de livsmiljöer och de arter som befinner sig inom dessa områden och som skyddas av Natura 2000-nätverket och, framför allt, de livsmiljöer och de arter för vilka ett Natura 2000-område har upprättats. Denna övervakning grundar sig emellertid på mer övergripande bestämmelser än direktiven 92/43 och 2009/147. I detta hänseende ska även Republiken Polens samtliga övriga skyldigheter till följd av ratificerade konventioner angående naturskydd beaktas, utan att skyldigheterna enligt direktiv 2000/60 förbises.
- 103 Enligt artikel 5.4 punkt 2 i förordningen av den 15 november 2011 infördes övervakningen av skyddade områden för att konstatera i vilken omfattning övervakningen överensstämmer med de tilläggskrav som gäller för dessa områden enligt andra bestämmelser. I dessa andra bestämmelser ingår bland annat bestämmelserna i lagen om naturskydd, med stöd av vilka skyddade områden har valts ut. Vid övervakningen av vattnet ska således resultaten av den övervakning som skett med tillämpning av artikel 112 i lagen om naturskydd och med tillämpning av aktivitetsplaner för skydd eller uppdragsplaner för skydd beaktas.
- 104 Vid övervakningen av sammanhållna ytvatten- eller grundvattenförekomster ska således andra krav som föreskrivs för sådana Natura 2000-områden som är beroende av vatten beaktas. Däremot fastställs graden av överensstämmelse med de krav som uppställs för Natura 2000-områden i samband

med den övervakning som utförs med stöd av artikel 112 i lagen om naturskydd och med stöd av aktivitetsplanerna för skydd. Enligt Republiken Polen uppfyller den polska rätten således de krav som gäller för de övervakningsprogram som avses i artikel 8.1 i direktiv 2000/60.

Domstolens bedömning

- 105 Domstolen konstaterar att ett införlivande av artikel 8.1 tredje strecksatsen i direktiv 2000/60 med den nationella rättsordningen består i att beakta kravet på att programmen om övervakning av vattenstatusen i skyddade områden ska kompletteras med specifikationerna i den unionslagstiftning enligt vilken de skyddade områdena upprättades.
- 106 I artikel 25.2 i lagen om miljöskydd, vilken enligt Republiken Polen är en bestämmelse om införlivande, definieras emellertid inte uttrycket ”miljöövervakning”. I artikel 112 i lagen om naturskydd anges däremot att naturövervakningen grundar sig på iakttagelser och bedömningar av det aktuella tillståndet hos beståndsdelarna i den biologiska och landskapsmässiga mångfalden, varvid prioriterade livsmiljöer och arter särskilt beaktas. Denna typ av övervakning är således snarare inriktad på att iakttä förändringar i naturen till skillnad mot den allmänna miljöövervakning som genomförs med stöd av artikel 25 i lagen om miljöskydd. Dessa två bestämmelser innebär därför inte att behöriga nationella myndigheter är skyldiga att beakta de resultat som erhålls genom denna övervakning när de övervakar och klassificerar statusen hos berörda vattenförekomster enligt artikel 8 i jämförd med bilaga V till direktiv 2000/60.
- 107 De övriga bestämmelser som Republiken Polen har hänvisat till uppfyller inte heller det krav som ett införlivande av artikel 8.1 tredje strecksatsen i direktiv 2000/60 ställer och som innebär att resultaten från övervakningen av de olika Natura 2000-områdena ska ingå som ett led i övervakningen enligt nämnda direktiv och i klassificeringen av statusen hos vattenförekomster, eftersom de begränsar sig till att föreskriva en sådan övervakning utan att ålägga något krav på att resultaten från övervakningen ska användas.
- 108 Det ska även påpekas att den första tidsfristen för att inrätta särskilda skyddsområden för vilka det krävs att skyddsplaner utarbetas enligt direktiv 92/43 löpte ut under år 2013. Om den övervakning som ska genomföras inom ramen för uppdragsplaner för skydd och aktivitetsplaner för skydd ska betraktas som en form av införlivande av artikel 8.1 tredje strecksatsen i direktiv 2000/60, är införlivandet i fråga således avhängigt av att nämnda planer utarbetas.
- 109 Enbart den omständigheten att Republiken Polen eventuellt förfogar över vissa uppgifter om livsmiljöer och arter eller till och med vattenstatus, såsom den påstår sig göra, garanterar emellertid inte att de övervakningsprogram som utarbetats enligt bestämmelserna om införlivande av direktiv 2000/60 har kompletterats med specifikationerna i unionslagstiftningen.
- 110 Även om hänsyn ska tas till artikel 5.4 punkt 2 i förordningen av den 15 november 2011 – vilken antagits med stöd av artikel 155b i vattenlagen efter utgången av den frist som har angetts i det motiverade yttrandet – enligt vilken det krävs att skyddade områden övervakas i syfte att fastställa uppfyllelsegraden av ytterligare krav som uppställs i andra bestämmelser avseende dessa områden, råder det slutligen inget tvivel om att artikel 8.1 tredje strecksatsen i direktiv 2000/60 inte har införlivats på ett korrekt sätt med den polska rättsordningen, eftersom den nationella bestämmelsen i fråga inte kräver att övervakningen av skyddade områden utarbetas på ett sådant sätt att övervakningsfaktorerna kompletteras med dem som avses i den unionslagstiftning enligt vilken Natura 2000-områdena upprättades, utan endast fastställer målet med denna övervakning, som är att bedöma uppfyllelsegraden av de krav som uppställs i andra bestämmelser.
- 111 Talan ska således vinna bifall såvitt avser den andra anmärkningen, avseende ett inkorrekt införlivande av artikel 8.1 i direktiv 2000/60 vad gäller övervakningen av skyddade områden.

Den tredje anmärkningen: Felaktigt införlivande av artikel 9.2 i direktiv 2000/60

Parternas argument

- 112 Kommissionen anser att artikel 9.2 i direktiv 2000/60, vari det föreskrivs en skyldighet för medlemsstaterna att i förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt rapportera om de planerade praktiska åtgärderna för att genomföra principen om kostnadstäckning för vattentjänster, vilka kommer att bidra till att miljömålen i nämnda direktiv uppnås samt om de olika vattenanvändningsverksamheternas bidrag till en kostnadstäckning för vattentjänster, inte har införlivats med den polska rättsordningen.
- 113 Kommissionen har i det avseendet gjort gällande att motsvarande nationella bestämmelser på det området saknas och att artikel 113a.2 i vattenlagen endast föreskriver grundläggande åtgärder som ska uppfylla minimikraven och som omfattar åtgärder som syftar till att genomföra principen om kostnadstäckning för vattentjänster. I det sammanhanget ska enligt kommissionen även den ekonomiska analys som utförts i enlighet med bilaga III till direktiv 2000/60 beaktas.
- 114 Enligt kommissionen hade Republiken Polen i sitt svar på det motiverade yttrandet hävdade att artikel 9.2 i direktiv 2000/60 hade införlivats genom artiklarna 113a.2 punkt 2 och 114.1 punkt 6 i vattenlagen och att dessa bestämmelser kompletterats med artikel 113b.2 punkt 2 i nämnda lag, i dess lydelse enligt lag av den 5 januari 2011 (nedan kallad vattenlagen i dess ändrade lydelse), vilken alltså ersätter artikel 113a.2 punkt 2 i vattenlagen.
- 115 Ändringen gjordes den 5 januari 2011, det vill säga efter utgången av den frist som har angetts i det motiverade yttrandet, och har beaktats av kommissionen. Ändringen har enligt kommissionen dock inte inneburit att det fördragsbrott som avses i denna anmärkning har upphört.
- 116 Vidare anser kommissionen att artikel 114.1 punkt 6 i vattenlagen, som endast föreskriver att en förvaltningsplan för avrinningsdistrikt ska innehålla en sammanfattning av resultaten från den ekonomiska analysen över vattenanvändningen, kan anses införliva punkt 6, del A, i bilaga VII till direktiv 2000/60, vilken utgör en av komponenterna i förvaltningsplanen för avrinningsdistrikten, nämligen sammanfattningen av den ekonomiska analysen. Det kan däremot inte anses att bestämmelsen införlivar artikel 9.2 i detta direktiv.
- 117 Republiken Polen har beträffande den tredje anmärkningen gjort gällande att även om skyldigheten att beakta de uppgifter som avses i nämnda bestämmelse inte uttryckligen föreskrivs i de relevanta nationella bestämmelserna, framgår den emellertid tydligt vid en samlad bedömning av bestämmelserna i den polska lagstiftningen, med hänsyn till dess uppbyggnad och syfte.
- 118 Medlemsstaten har dessutom gjort gällande att den har införlivat artikel 9.2 i direktiv 2000/60, bland annat genom förordningen av den 29 mars 2013, eftersom polsk rätt genomför artiklarna 9 och 11 i detta direktiv i förening. De åtgärder som har vidtagits enligt artikel 9 i nämnda direktiv med avseende på kostnadstäckningen för vattentjänster utgör nämligen en av komponenterna i det åtgärdsprogram som avses i nämnda artikel 11.

Domstolens bedömning

- 119 Domstolen påpekar, med avseende på den tredje grunden, att det framgår av fast rättspraxis att bestämmelserna i ett direktiv ska genomföras med otvetydigt bindande verkan samt på ett sådant tillräckligt tydligt, precist och klart sätt att kravet på rättssäkerhet är uppfyllt (se, bland annat, dom kommissionen/Polen, C-281/11, EU:C:2013:855, punkt 101 och där angiven rättspraxis).
- 120 Enbart ett påstående om att en skyldighet i ett direktiv följer av en samlad bedömning av bestämmelserna i den berörda medlemsstatens rättsordning uppfyller inte nämnda krav.

- 121 Domstolen har dessutom vid flera tillfällen slagit fast att förekomsten av ett fördragsbrott ska bedömas mot bakgrund av den situation som rådde i medlemsstaten vid utgången av den frist som har angetts i det motiverade yttrandet och att senare ändringar inte kan beaktas av domstolen (se, bland annat, dom kommissionen/Polen, C-313/11, EU:C:2013:481, punkt 45 och där angiven rättspraxis).
- 122 Eftersom Republiken Polen, i sitt svaromål, har gjort gällande att den har införlivat artikel 9.2 i direktiv 2000/60 genom förordningen av den 29 mars 2013, räcker det att konstatera att den förordningen antogs efter utgången av den frist som har angetts i det motiverade yttrandet, vilket innebär att de ändringar som därigenom vidtagits i den nationella lagstiftningen inte kan beaktas av domstolen.
- 123 Talan ska således vinna bifall såvitt avser den tredje anmärkningen, avseende ett felaktigt införlivande av artikel 9.2 i direktiv 2000/60.

Den fjärde och den femte anmärkningen: Underlåtenheten att införliva artiklarna 10.3 och 11.5 i direktiv 2000/60

Parternas argument

- 124 Kommissionen har, vad gäller den fjärde anmärkningen, avseende underlåtenheten att införliva artikel 10.3 i direktiv 2000/60, erinrat om att denna bestämmelse föreskriver en skyldighet för medlemsstaterna att fastställa strängare utsläppsregleringar om ett kvalitetsmål eller en kvalitetsnorm som upprättats i enlighet med detta direktiv uppställer strängare villkor än de som skulle bli resultatet vid tillämpning av de unionsdirektiv som det hänvisas till i artikel 10.2 i direktiv 2000/60.
- 125 Kommissionen är av den uppfattningen att ett införlivande av den omtvistade bestämmelsen är avgörande för att de mål som eftersträvas med direktiv 2000/60 ska kunna uppnås. När de utsläppsregleringar och gränsvärden för utsläpp som upprättats i enlighet med unionsdirektiv, såsom direktiv 91/676 – mot bakgrund av den på grund av jordbruk höga halten grönalger i vattenförekomster – visar sig vara otillräckliga för att uppnå miljömålen i direktiv 2000/60, är medlemsstaterna skyldiga att anta strängare utsläppsregleringar och kriterier än dem som föreskrivs i direktiv 91/676.
- 126 När det gäller den femte anmärkningen, avseende ett inkorrekt införlivande av artikel 11.5 i direktiv 2000/60, är det kommissionens uppfattning att även om artikel 113b.8 i vattenlagen i dess ändrade lydelse inbegriper de åtgärder som räknas upp i nämnda bestämmelse i direktivet har denna ett snävare tillämpningsområde än direktivsbestämmelsen.
- 127 Uttrycket ”vid utarbetandet av förslaget till nationellt vatten- och miljöprogram” i artikel 113b.8 begränsar nämligen tillämpningsområdet för bestämmelsen i polsk rätt till den tidpunkt då det nationella vatten- och miljöprogrammet utarbetas. De åtgärder som artikel 113b.8 i vattenlagen i dess ändrade lydelse hänvisar till, kan följaktligen, förutom vid utarbetandet av förslaget till program, endast vidtas i samband med att åtgärdsprogrammen ses över i den mening som avses i artikel 11.8 i direktiv 2000/60, det vill säga som ett led i den regelbundna översyn som föreskrivs i detta direktiv.
- 128 Skyldigheten enligt nämnda artikel 113b.8 får inte förväxlas med den skyldighet som avses i artikel 11.5 i direktiv 2000/60, vars syfte är att komplettera den regelbundna översyn som föreskrivs i artikel 11.8 i detta direktiv med en skyldighet att vidta där angivna åtgärder när det är osannolikt att de miljömål som uppställts kommer att nås.

129 Republiken Polen har, beträffande den fjärde och den femte anmärkningen, gjort gällande att artiklarna 10.3 och 11.5 i direktiv 2000/60 kommer att genomföras inom ramen för förslaget till ändring av vattenlagen och vissa andra lagar, med avseende på vilket lagstiftningsarbetet är långt framskridet.

Domstolens bedömning

130 När det gäller den fjärde och den femte anmärkningen räcker det att hänvisa till domstolens fasta praxis, ovan i punkt 121, enligt vilken förekomsten av ett fördragsbrott ska bedömas mot bakgrund av den situation som rådde i medlemsstaten vid utgången av den frist som har angetts i det motiverade yttrandet och att förändringar därefter inte kan beaktas av domstolen (se, bland annat, dom kommissionen/Polen, C-313/11, EU:C:2013:481, punkt 45 och där angiven rättspraxis).

131 Eftersom det framgår av Republiken Polens resonemang att artiklarna 10.3 och 11.5 i direktiv 2000/60 kommer att genomföras inom ramen för förslaget till ändring av vattenlagen och vissa andra lagar, konstaterar domstolen att nämnda införlivandeåtgärder inte har vidtagits inom den frist som har angetts i det motiverade yttrandet.

132 Talan ska således vinna bifall såvitt avser den fjärde och den femte anmärkningen.

Den sjätte anmärkningen: Felaktigt införlivande av punkterna 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 och 2.4.1 i bilaga V till direktiv 2000/60

Parternas argument

133 Kommissionen har beträffande den sjätte anmärkningen, avseende ett felaktigt införlivande av punkterna 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 och 2.4.1 i bilaga V till direktiv 2000/60, understrukt att punkterna 1.3, 1.4 och 2.4.1 i bilagan handlar om grundläggande krav i direktivet. I dessa punkter fastställs nämligen en metod för övervakningen av ekologisk status och kemisk status för ytvatten, en klassificering och redovisning av ekologisk status hos vattenförekomster och ett nät för övervakning av grundvattnet. Det rör sig således om avgörande faktorer för att kunna genomföra den övervakning som krävs enligt bestämmelserna i artiklarna 7.1 och 8 i direktiv 2000/60.

134 Avseende punkterna 1.3, 1.3.4 och 2.4.1 i bilaga V till direktiv 2000/60, har kommissionen angett att problemet vad gäller införlivandet av dessa punkter med den polska rättsordningen avser skyldigheten att till förvaltningsplanen för avrinningsdistrikt foga uppskattningar av konfidensnivån och noggrannheten i resultaten från övervakningsprogrammen.

135 Även om artikel 114.1 i vattenlagen fastställer ett visst antal faktorer som ska tas in i förvaltningsplanen för avrinningsdistrikt, krävs emellertid inte att den ska innehålla vare sig en karta över övervakningsnäten eller en presentation av övervakningsprogrammen. I motsats till vad som krävs enligt punkterna 1.3 och 2.4.1 i bilaga V till direktiv 2000/60, krävs det inte enligt bestämmelserna i den nationella lagstiftningen att nämnda plan ska innehålla uppskattningar av konfidensnivån och noggrannheten i resultaten från övervakningsprogrammen. Övriga bestämmelser i den polska lagstiftningen innehåller inte heller detta krav.

136 Kommissionen har beträffande punkt 1.3.5 i bilaga V till direktiv 2000/60 angett att det enligt denna punkt krävs att de vattenförekomster som utgör livsmiljöer och artskyddsområden ska omfattas av programmet för operativ övervakning om de, på grundval av miljökonsekvensbedömningen och den kontrollerande övervakningen, ska identifieras som vattenförekomster som riskerar att inte uppfylla

miljömålen enligt artikel 4 i detta direktiv. Direktivet knyter således uttryckligen skyldigheten att utföra operativa kontroller till risken att de miljömål som avses i artikel 4.1 c i nämnda direktiv inte uppfylls.

- 137 Det framgår av det införlivande som skett genom artikel 5.2 punkt 3 i förordningen av den 13 maj 2009 att den operativa kontrollen för ytvatten har införts i syfte att kontrollera ytvattenstatusen i de områden som uppförts på förteckningen i artikel 113.4 i vattenlagen, det vill säga bland annat livsmiljöer och artskyddsområden. Därefter anges, i avsnitt 2.6 i bilaga 1 till denna förordning, kriterierna för utformningen av den operativa kontrollen. Enligt kommissionen garanterar emellertid inte denna bestämmelse att en bedömning görs av omfattningen och konsekvenserna av påverkan på dessa vattenförekomster i skyddade områden.
- 138 Den polska lagstiftningen saknar dessutom bestämmelser i vilka det hänvisas till målsättningen att uppnå ett adekvat miljöskydd och till kravet på övervakning till dess att de skyddade områdena uppfyller de vattenrelaterade kraven i den lagstiftning enligt vilken de har identifierats och de miljömål som uppställs däri.
- 139 Kommissionen anser att förordningen av den 15 november 2011 inte har inneburit att nämnda fördragsbrott har upphört eftersom det däri inte uttryckligen hänvisas till övervakning av livsmiljöer och arter i skyddade områden.
- 140 I den polska lagstiftningen anges inte heller att det är nödvändigt att utföra kontroller till dess att de skyddade områdena uppfyller de vattenrelaterade kraven i den lagstiftning i vilken de identifierats och motsvarar de miljökrav som avses i artikel 4 i direktiv 2000/60.
- 141 Beträffande punkt 1.4. i bilaga V till direktiv 2000/60, är kommissionens uppfattning att klassificeringen och redovisningen av ekologisk status och ekologisk potential hos vattenförekomster kräver att hydromorfologiska faktorer beaktas, eftersom dessa faktorer är nödvändiga för den ekologiska statusen. Enligt punkt 1.4.2 i) och ii) i bilaga V till nämnda direktiv krävs nämligen att samtliga faktorer beaktas vid klassificeringen av ekologisk status.
- 142 I bilaga 6, del B, punkt XIV och i bilaga 7, del B, punkt XV till förordningen av den 20 augusti 2008 anges att, "till dess att metoder har utarbetats för bedömningen av ekologisk potential på grundval av hydromorfologiska faktorer, kan klassificeringen av ekologisk status hos vattenförekomster utföras utan hänsyn till dessa faktorer". Inte heller i förordningen av den 9 november 2011 om metoderna för klassificeringen av statusen hos sammanhållna ytvattenförekomster beaktas hydromorfologiska faktorer vid klassificeringen av ekologisk status hos vattenförekomster.
- 143 Ett bortseende från hydromorfologiska faktorer vid klassificeringen av vattenstatusen resulterar enligt kommissionen med nödvändighet i en ofullständig utvärdering av den ekologiska statusen, vilket i sin tur påverkar möjligheten att uppnå de grundläggande miljömålen i artikel 4 i direktiv 2000/60.
- 144 Kommissionen har i det avseendet gjort gällande att det i punkt 1.4.2 i) och ii) i bilaga V till direktiv 2000/60 hänvisas till "kvalitetsfaktorer". Dessa faktorer anges i punkt 1.1 i nämnda bilaga, som har rubriken "Kvalitetsfaktorer för klassificeringen av ekologisk status". Det framgår av punkterna 1.1.1–1.1.5 i samma bilaga att de hydromorfologiska faktorerna stödjer de biologiska faktorerna och att kvalitetsfaktorerna faktiskt är nödvändiga för bedömningen av vattenstatusen. Enligt punkterna 1.1.1 och 1.1.2 i bilaga V till direktiv 2000/60 ska kvantitet och dynamik för vattenflöde, uppehållstid, förbindelser med grundvattenförekomster, variation i vattendjup, bäddens volym, struktur och substrat anses utgöra "hydromorfologiska faktorer för sjöar och floder".
- 145 Republiken Polen har, för det första, gjort gällande att den har införlivat punkterna 1.3, 1.3.4 och 2.4.1 i bilaga V till direktiv 2000/60 genom artikel 2.1 punkt 5 i förordningen av den 29 mars 2013.

- 146 För det andra har Republiken Polen, med avseende på punkt 1.3.5 i bilaga V till nämnda direktiv, gjort gällande att denna punkt har införlivats bland annat genom artikel 5.4 punkt 4 i förordningen av den 15 november 2011, vari målet med förvaltningen av övervakningen av skyddade områden definieras som "en bedömning av förändringar hos sammanhållna ytvattenförekomster i skyddade områden".
- 147 Enligt Republiken Polen följer härav att bestämmelserna i den polska lagstiftningen gör det möjligt att bedöma omfattningen och konsekvenserna av all påverkan på vattenförekomster i skyddade områden, vilket ska garantera en adekvat skyddsnivå i dessa områden.
- 148 Republiken Polen har även hänvisat till punkt 25 i bilaga 2, del V, till förordningen av den 15 november 2011, genom vilken punkt 1.3.5 sista meningen i bilaga V till direktiv 2000/60 införlivas.
- 149 För det tredje har Republiken Polen, beträffande punkt 1.4 i bilaga V till direktiv 2000/60, bekräftat att kravet på att beakta hydromorfologiska faktorer vid klassificeringen och redovisningen av ekologisk status kommer att omfattas av en reform av förordningen av den 9 november 2011 om metoderna för klassificeringen av statusen hos sammanhållna ytvattenförekomster och av miljö kvalitetsnormerna för prioriterade ämnen.

Domstolens bedömning

- 150 Beträffande det felaktiga införlivandet av punkterna 1.3, 1.3.4, 1.4 och 2.4.1 i bilaga V till direktiv 2000/60, konstaterar domstolen att det påstådda införlivandet genom förordningen av den 29 mars 2013 ägde rum efter utgången av den frist som har angetts i det motiverade yttrandet.
- 151 Detta konstaterande gäller även införlivandet av punkt 1.3.5 i bilaga V till direktiv 2000/60, även om kommissionen har godtagit att förordningen av den 15 november 2011 har korrigerat vissa delar av det felaktiga införlivandet av denna punkt, såsom de framgick av förordningen av den 13 maj 2009.
- 152 I det avseendet räcker det att erinra om domstolen fasta praxis, ovan i punkterna 121 och 130, enligt vilken förekomsten av ett fördragsbrott ska bedömas mot bakgrund av den situation som rådde i medlemsstaten vid utgången av den frist som har angetts i det motiverade yttrandet och att senare ändringar inte kan beaktas av domstolen (se, bland annat, dom kommissionen/Polen, C-313/11, EU:C:2013:481, punkt 45 och där angiven rättspraxis).
- 153 Talan ska således vinna bifall såvitt avser den sjätte anmärkningen, avseende ett felaktigt införlivande av punkterna 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 och 2.4.1 i bilaga V till direktiv 2000/60.

Den sjunde anmärkningen: Felaktigt införlivande av punkterna 7.2–7.10 i bilaga VII till direktiv 2000/60

Parternas argument

- 154 Kommissionen har beträffande den sjunde anmärkningen, avseende ett felaktigt införlivande av punkterna 7.2–7.10 i bilaga VII till direktiv 2000/60, gjort gällande att Republiken Polen, i sitt svar på det motiverade yttrandet, informerat kommissionen om att nämnda punkter hade införlivats genom artiklarna 113, 113a och 114 i vattenlagen samt genom artikel 113b i vattenlagen i dess ändrade lydelse och att medlemsstaten dessutom hänvisat till förslaget till ändring av vattenlagen och andra lagar.
- 155 Enligt kommissionen avser de aktuella nationella bestämmelserna emellertid det nationella vatten- och miljöprogrammet, vilket genomför artikel 11 i direktiv 2000/60, som handlar om åtgärdsprogram. Det ska göras åtskillnad mellan detta program och förvaltningsplanen för avrinningsdistrikt i bilaga VII till

direktiv 2000/60, som ju kräver att det till förvaltningsplanen för avrinningsdistrikt fogas en sammanfattning av de åtgärdsprogram som antagits enligt artikel 11 i detta direktiv. Ett införlivande av den artikeln räcker således inte i sig för att de krav som uppställs i punkterna 7.2–7.10 i bilaga VII till direktiv 2000/60 ska införlivas. Kommissionen anser att artikel 114.1 punkt 7 i vattenlagen kräver att det till förvaltningsplanen för avrinningsdistrikt fogas en sammanfattning av åtgärderna i det nationella vatten- och miljöprogrammet. Denna bestämmelse är dock alltför allmänt hållen för att garantera ett införlivande av kraven i punkterna 7.2–7.10 i bilaga VII till direktiv 2000/60. Dessutom framgår det klart av lydelsen i de olika leden i punkt 7 i bilaga VII till detta direktiv att unionslagstiftarens avsikt har varit att förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt inte bara ska innehålla en sammanfattning av de åtgärder som ska vidtas enligt artikel 11 i nämnda direktiv utan även en sammanfattning av de åtgärder som har vidtagits på detta område.

- 156 Republiken Polen har beträffande den sjunde anmärkningen gjort gällande att de aktuella bestämmelserna i direktiv 2000/60 har införlivats på ett korrekt sätt genom artikel 113b i vattenlagen i dess ändrade lydelse, genom vilken artikel 11 i nämnda direktiv införlivas. Förordningen av den 29 mars 2013 innehåller också en hänvisning till denna artikel, eftersom det i artikel 2.1 punkt 10 i denna förordning föreskrivs att de särskilda uppgifter som krävs för att upprätta en förvaltningsplan för avrinningsdistrikt inbegriper en sammanfattning av vilka åtgärder som ingår i det nationella vatten- och miljöprogram som avses i nämnda artikel 113b.
- 157 Härav följer enligt Republiken Polen att en förvaltningsplan för avrinningsdistrikt faktiskt ska innehålla en sammanfattning av de åtgärder som ingår i det nationella vatten- och miljöprogrammet, det vill säga av de åtgärdsprogram som antagits med stöd av artikel 11 i direktiv 2000/60, vilket säkerställer ett korrekt införlivande av punkt 7, del A, i bilaga VII till detta direktiv, enligt vilken en förvaltningsplan för avrinningsdistrikt just ska innehålla uppgifter om de åtgärder som vidtagits med stöd av artikel 11 i nämnda direktiv.

Domstolens bedömning

- 158 Domstolen konstaterar att Republiken Polens huvudargument inom ramen för den sjunde anmärkningen motsvarar det som anfördes för att bemöta den tredje anmärkningen. Republiken Polen har nämligen gjort gällande att det, för att säkerställa ett korrekt införlivande av punkterna 7.2–7.10 i bilaga VII till direktiv 2000/60, räcker att medlemsstaterna föreskriver en skyldighet att till förvaltningsplanen för avrinningsdistrikt foga en sammanfattning av de åtgärdsprogram som antagits enligt artikel 11 i nämnda direktiv. Ett iakttagande av denna skyldighet har, enligt Republiken Polen, i förevarande fall säkerställts genom hänvisningen till artikel 113b i vattenlagen i dess ändrade lydelse, och genom artikel 2.1 punkt 10 i förordningen av den 29 mars 2013.
- 159 Det räcker i det avseendet att konstatera att denna nationella bestämmelse antogs efter utgången av den frist som har angetts i det motiverade yttrandet, vilket enligt fast rättspraxis innebär att domstolen inte kan beakta den (se, bland annat, dom kommissionen/Polen, C-313/11, EU:C:2013:481, punkt 45 och där angiven rättspraxis).
- 160 Talan ska således vinna bifall såvitt avser den sjunde anmärkningen, avseende ett felaktigt införlivande av punkterna 7.2–7.10 i bilaga VII till direktiv 2000/60 med den polska rättsordningen.
- 161 Av det anförda följer att talan ska bifallas.
- 162 Domstolen konstaterar följaktligen att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2.19, 2.20, 2.26, 2.27, 8.1, 9.2, 10.3 och 11.5 i direktiv 2000/60 samt punkterna 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 och 2.4.1 i bilaga V till nämnda direktiv, och del A punkterna 7.2–7.10, i bilaga VII till samma direktiv genom att, i strid med direktivets artikel 24, underlåta att införliva nämnda bestämmelser på ett fullständigt och korrekt sätt.

Rättegångskostnader

¹⁶³ Enligt artikel 138.1 i domstolens rättegångsregler ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Republiken Polen ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Republiken Polen har tappat målet, ska kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (sjätte avdelningen) följande:

- 1) Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2.19, 2.20, 2.26, 2.27, 8.1, 9.2, 10.3 och 11.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättandet av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/32/EG av den 11 mars 2008, punkterna 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 och 2.4.1 i bilaga V till nämnda direktiv samt del A punkterna 7.2–7.10 i bilaga VII till detta direktiv, genom att, i strid med direktivets artikel 24, underlåta att införliva nämnda bestämmelser på ett fullständigt och korrekt sätt.**
- 2) Republiken Polen ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Underskrifter